

Kamniški občan

ŠT. 11

LETO XXVIII.

KAMNIK, 6. JUNIJA 1988

● S seje zborov združenega dela

Konec delovne organizacije Planinka

Na zadnji seji zborov skupščine so delegati sprejeli predlog o odločbe o uvedbi postopka redne likvidacije nad delovno organizacijo Planinka. Gostinsko podjetje Planinka, ki so ga v občini poskušali sanirati vse od leta 1977, bo torej prenehalo obstajati kot delovna organizacija. Sam obrat »Planinka« bo še posloval pod nadzorstvom likvidacijskega upravitelja. Ta bo obstoječo gostinsko ponudbo zagotavljal še naprej (seveda z manjšim številom zaposlenih, predvsem v režiji), dokler ne bodo našli druge rešitve. To pa naj bi po besedah predstavnika odbora sanatorjev Borisa Zakrajška pomenilo, da bi likvidacijski upravitelj čimprej omenjeno restavracijo oddal v najem najugodnejšemu ponudniku.

V odboru sanatorjev po dolgotrajnem proučevanju možnih rešitev za organizacijo, ki je zaradi slabega poslovanja začela v velike izgube, nismo našli druge rešitve kot uvedbo postopka likvidacije. Dejstvo, da bomo rabili še kar nekaj časa in denarja, da rešimo obstoječe objekte, (poleg restavracije Planinka so to še hotel Malograjski dvor, hotel Planinka, kavarna Veronika, Albrehtova hiša) ne smemo pomišljati pri

angažiranju privatnega kapitala za čimhitrejšo oživetev gostinske dejavnosti v Kamniku,« je še povedal Boris Zakrajšek.

Ena od delegatov na zboru združenega dela je k temu dodala, da bi se resnično veljalo podvizati in s primerno gostinsko ponudbo (lepo pa bi bilo, je še pristavila, da tudi hotelsko!) pobrati vsaj drobtinice od nenavadnega navala turistov v Županjih njivah.

Delegati so na seji med drugim sprejeli tudi odlok o pokopališkem redu in javnih pogrebnih svečanostih. K omenjenemu odloku so predlagali tako v socialistični zvezi kot tudi v krajevni skupnosti Mekinje. Predlog slednje ni bil sprejet, bilo pa je rečeno, da bo Komunalno podjetje skušalo v kar največji možni meri upoštevati želje domačih glede pogrebnih obredov.

Sprejeti sta bili dopolnili, ki jih je predlagala socialistična zveza, in sicer glede okvirne določbe o oblikovanju pogrebnega spreveda (20. člen). Sprejeto je bilo tudi priporočilo, naj bi doslej uveljavljena razvrstitev že obstoječih grobov na enojne oziroma dvojne do prekopa oziroma ponovne oddaje groba ostala nespremenjena. Izmed množice od-

lokov, poročil in informacij, ki so jih delegati obravnavali na zadnji seji (odlok o uporabi grba, zastave in imena občine Kamnik, poročilo o uresničevanju kadrovske politike v občini, poročila sodišča združenega dela, temeljnega javnega tožilstva, temeljnega sodišča, občinskega sodnika za prekrške, družbenega pravobranilca samoupravljanja in postaje milice, osnutek odloka o razglasitvi Arboretuma Volčji potok za spomenik oblikovane narave, poročilo o gospodarjenju v prvih štirih mesecih in odlok o spremembi odloka o financiranju skupnih nalog SLO in DS v občini Kamnik za leto 1988), naj omenimo le odlok o poprečni gradbeni ceni stanovanj in poprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnega zemljišča v občini. Omenjeni odlok so na predzadnji seji zborov krajevnih skupnosti delegati namreč zavrnili (zaradi nizke cene zemljišča oziroma nepravilne odškodnine zanj). Ker je bil omenjeni odlok v zboru združenega dela že takrat sprejet, je tokrat stekel usklajevalni postopek. Po dolgotrajnem pregovarjanju oziroma usklajevanju je bil odlok potem sprejet. Vendar pa so delegati zahtevali, da bi komite za urejanje prostora pri republi-

škem javnem pravobranilcu poizkušal doseči višjo ceno, predvsem pa, da na jesenski skupščini poda temeljito poročilo o izvajanju tega odloka v naši občini. Predvsem z namenom, da bodo delegati sprotno seznanjeni z dogajanjem na terenu. Skupina delegatov kamniške občine pa bo na republiški skupščini predlagala, da se spremeni predpis, ki določa metodologijo izračunavanja poprečne gradbene cene stanovanj. ROMANA GRČAR

XX. zbor gorenjskih aktivistov, borcev NOV, internirancev in mladine

Obveščamo vse prebivalce občine Kamnik, da bo XX. zbor gorenjskih aktivistov, borcev NOV, internirancev in mladine

19. junija 1988 ob 11. uri na prireditvenem prostoru motokrosa v Podljubelju pri Trziču

Prijave in podrobnejše informacije za organiziran prevoz bo sprejemala Občinska konferenca SZDL Kamnik (telefon 831-315) do vključno 15. junija 1988.

Ob tej priliki bodo na voljo tudi jubilejne značke XX. zbora.

VLJUDNO VABLJENI!

OBČINSKA KONFERENCA
SZDL KAMNIK

● S seje izvršnega sveta

Rudarjem zagotoviti primeren socialni položaj

Včasih je bil mož – rudar zaposlen v rudniku, žena pa je ostala doma, ker je mož dobro zaslužil. Danes je od tega ostala le blede slika, bežen spomin. Zaposleni v Rudniku kaolina v Črni se le stezka prebijajo iz meseca v mesec, v še večji negotovost pa jih spravljajo še vedno nejasna usoda njihovega rudnika.

»Čeprav mnogi mislijo, da občina podpira zapiranje rudnika, naj takoj povem, da si predvsem želimo za ljudi, rudarje, ustvariti normalen socialni položaj, jim zagotoviti delo in za to ustrezno plačilo. Vsem pa nam je jasno, da je dela v rudniku čedalje manj, da v sozdu za kaolin nimajo več toliko zanimanja, kot so v Slovenija papirju napovedovali pred dvema letoma in več, kolikor že traja ta agonija. Danes naj se predstavniki sozda izrečejo, koliko časa je v rudniku še smiselno kopati rudo,« je na seji izvršnega sveta, na kateri je posebna komisija predstavila predloge za nadaljnjo usodo rudnika, dejal njegov predsednik.

Posebna delovna komisija, sestavljena iz strokovnjakov iz Rudnika, sozda Slovenija papir in kamniškega izvršnega sveta, je ugotovila, da je v Rudniku kaolina v Črni rudo smiselno kopati le še nekako tri leta, na leto pa bi moral toz kaolin izdelati in prodati vsaj 8800 ton različnih vrst kaolina. Poleg tega pa bi se morala papirna industrija nekako do

konca oktobra odločiti, ali je pripravljena odkupovati tolikšne letne količine kaolina. O opustitvi rudnika oziroma o nadaljevanju dela pa bi se morali odločiti najkasneje do 1. julija 1989. leta.

Janko Gedrih je glede poročila o nadaljnjih perspektivah rudnika dejal, naj ga čimprej obravnavajo tudi delavci na delavskem svetu delovne organizacije RKK in sozda Slovenija papir.

Na seji je bilo dano priporočilo, naj bi članice sozda delavcem rudnika, dokler ta obratuje, zagotavljale socialno varnost, kar pa bi potem pomenilo tudi večji vpliv sozda na poslovanje delovne organizacije.

Za nadaljnje delo v rudniku bi bilo treba pripraviti operativni načrt dela, izdelati pa bi veljalo tudi elaborat za zapiranje rudnika in najti finančne vire, ki bodo to, finančno zahtevno akcijo, izpeljali. Z omenjenim problemom bi se morala ukvarjati tudi republiški komite za industrijo in gradbeništvo ter Rudarski inštitut iz Ljubljane. Da je TOZD Rudnik res v slabem položaju, kažejo podatki o minimalnem ustvarjenem prihodu, majhni akumulaciji, skoraj stoo odstotno odpisani opremi, obnem pa že več let upadajo izkop rude, proizvodnja kaolina, izkoristek rude in tudi prodaja kaolina. Število zaposlenih pa so od 1978. leta zmanjšali od 173 na 116.

Vsekakor je jasno, da bo v pri-

meru zaprtja jame treba odpreti nekaj drugega, je dejal član komisije in član izvršnega sveta Daniel Artiček. Za delavce bo namreč treba zagotoviti nova delovna mesta, zato je bilo na seji še rečeno, da bo treba pripraviti tudi program nadomestnega zaposlovanja. Pa ne le v občinskem, ampak tudi v sozdovskem merilu, saj v Kamniku ne bo toliko prostih delovnih mest. Programov bo torej še dosti narejenih, agonija je podaljšana za nekaj let. Ob vsem skupaj pa je treba poleg delavcev, ki si bodo morali iskati nove službe, misliti tudi na okolje. Jamo je treba varno zasuti, da ne bo plazenja. Vse omenjeno nekaj stane. Cilji pa kljub narejenim analizam, programom, komisijam ipd., za rudnik niso nič jasnejši.

R. GRČAR

● S seje občinskega komiteja ZKS

Podprt predlog za likvidacijo Planinke

Poleg razprave o poročilu o izvajanju družbenega dogovora o uresničevanju kadrovske politike v naši občini, za katerega so člani občinskega komiteja ZKS dejali, da zelo celovito predstavlja to problematiko v naši občini, so ob obravnavi gradiva za sejo družbenopolitičnega zbora občinske skupščine največ pozornosti namenili predlogu za likvidacijo gostinskega podjetja Planinka.

Člani komiteja so podprli predlog odbora sanatorjev za likvidacijo te delovne organizacije, ki ni več v stanju obnavljati družbenih sredstev. Seveda s pogojem, so pristavili, da so bile predhodno raziskane vse druge možne rešitve in da v likvidacijskem postopku ob prevzemu objektov enakopravno sodelujeta tako družbeni kot zasebni sektor. Zato bo potrebno celoten postopek likvidacije in oddajanja oz. prenosa objektov na druge upravljalce voditi v skladu z zakoni in drugimi predpisi. Sredstva, zbrana od prodaje oz. najemnine objektov, je potrebno v celoti vrniti v obnovo in vzdrževanje objektov.

V skladu s srednjeročnim družbenim planom občine Kamnik je treba na novo opredeliti nosilca razvoja turizma in gostinstva v naši občini

F. S.

Mladi spremljajo kulturni program

Dan mladosti v šoli Toma Brejca

Mladi so tudi letos 25. maja praznovali, vendarle nekoliko drugače kot v preteklosti.

V Kamniku so se zvrstile mnoge prireditve, slovesnosti in pogovori, v osnovnih šolah pa so ta, pouka prost dan, izkoristili kot najprimernejši trenutek za sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo.

Na šoli Toma Brejca so se zbrali sedmi razredi – okrog 120 učencev in učenk, na posebni slovesnosti združeni s kulturnim programom. Nagovor učencem je imel direktor šole Vuko Cmiljanič, ki je opozoril na naloge mladinske organizacije in na vlogo mladih ljudi v sedanjem kritičnem obdobju. Novo sprejetim v organizacijo ZSMS je čestital in jim zaželel veliko lepega in vedrejšega življenja.

V imenu občinske konference ZSMS Kamnik sta Barbara Božič in Meta Tušar novo sprejetim izročili članske izkaznice ZSMS. Zanimiv kulturni program so novim članom pripravili njihovi sovrstniki iz 8. razredov in poželi obilo priznanja. Podobne slovesnosti so bile tudi v drugih kamniških šolah. Povsod je bilo veselo in slovesno vzdušje.

SRANE SIMŠIČ

Oh, kako je strma, strma pot

Malo smo v naslovu sicer priredili narodno – partizansko pesem o dolgi poti od tujine pa do doma, pa vendarle od centra občine pa do Rakitovca, kamor so se namenili predstavniki republiške in občinske družbenopolitične skupnosti in nekaj predstavnikov združenega dela prav na Dan mladosti, 25. maja, je bila pot ne le dolga, ampak zelo strma in še bolj, milo rečeno, razdrapanja.

Goste so vso pot v najbolj oddaljeno krajevno skupnost v naši občini Pšajnovico spremljali delovni stroji na omenjeni cesti, kar jim je dalo vedeti, da se krajani (s pomočjo občinske komunalne cestne skupnosti) trudijo (ves krajevni samopri- spevek so namenili za obnovo ceste Šmartno – Pšajnovica), da pa jim ob vsej volji in dodatnemu zbiranju denarja zmanjka za asfalt, so gostom

povedali na družabnem srečanju pri spomeniku padlim borcem na Rakitovcu. Priložnostne proslave, ki so jo pripravili ob spomeniku padlim borcem na Rakitovcu mladi iz Pšajnovice, se je udeležil tudi France Popit.

Tajnik krajevnih skupnosti Brane Žibert je ob tej priložnosti dejal, da želijo tudi širšo družbenopolitično skupnost seznaniti z njihovimi problemi. Njihovi krajani so namreč odvisni od dobre infrastrukture, če želijo, da bodo v njihovih hribovitih predelih dobro gospodarili na kmetijah in s tem doprinesli tudi širši družbi.

Za kasnejše dobro razpoloženje je potem poskrbel tudi Milan Resnik, harmonikar iz sosednje vasi, sicer pa že uveljavljen godec domačih viž.

R. GRČAR

● Iz delovnih organizacij

V Ideji že laže dihajo

S pridobitvijo novih prostorov na Kidričevi 35 (stara Eta), ki je bila med drugim tudi zelo zahtevna naložba za to delovno organizacijo, je Ideja začela proces ustanavljanja novih poslovnih proizvodnih enot. To sta trenutno konfekcija (delo so prej opravljali kooperanti na domovih) ter proizvodnja markiz in lalmelnih zavese v kooperaciji z italijansko firmo IATA iz Benetk.

Prav zaradi omenjene naložbe so lani zaposlili 50 novih delavcev (iz prejšnjih 100 so prešli na 150 zaposlenih), veliki zagonski stroški pa so ob dodatni delovni sili pripeljali Idejo v prvi polovici lanskega leta do finančnih, predvsem likvidnostnih težav.

»V drugi polovici leta smo glede na povečano število ljudi začeli proces reorganizacije in uvajanja novih izdelkov v proizvodnjo (senčniki, ležalniki, markize, luči...) Finančne težave smo tako do konca leta omilili in letos startali na nekih ustaljenih osnovah.« je malo bolj optimistično kot zadnjikrat o poslovanju v Ideji pripovedoval njen direktor Slobodan Miladinović. Poudaril je tudi, da so vse obveznosti v zvezi z obnovo stare Ete poravnali in tako z vsem omenjenim sedaj razbremenili tudi ostale enote. To se pozna tudi že na rezultatih, saj so prvi kvartal zaključili relativno dobro. Seveda pa so se lanske likvidnostne težave prenesele še v prve tri mesece letošnjega leta.

Akumulacijo imajo torej v Ideji nekajkrat večjo od lanske, čeprav bi po besedah direktorja lahko bila še boljša. Sicer pa so v tej delovni organizaciji uvedli tudi nov način prodaje. Opuščajo klasičen sistem veleprodaje grozistom in se povezujejo predvsem z manjšimi, specializiranimi trgovinami drugih proizvajalcev, kjer potem del njihovega prostora opremijo po svoji zamisli in prodajajo svoje izdelke. Urejenost prostora in založenost njihovega »punkta«, kot imenujejo svoje kotičke v tujih trgovinah, stalno nadzorujejo njihove oblikovalke. Slobodan Miladinović

nam je uspešnost take prodaje prikazal na primeru – ena taka trgovinica z njihovim »punktom« (Jugoexport v Beogradu) prodaja več kot vsi grosisti v Beogradu skupaj. Tako obliko prodaje so že uvedli v vseh večjih mestih po Jugoslaviji. Njihovi potniki skrbijo za dobro založenost in urejenost trgovin, ki so najučinkovitejši in najcenejši način prodaje za Idejo. Najcenejši zato, ker svoje blago prodajajo s tujimi prodajalci in na tujem prostoru.

V Ideji so strokovno ojačali tudi inženiring, saj je to po zagotovitvi direktorja ena najperspektivnejših usmeritev njihove delovne organizacije. Opremljanje objektov je dohodkovno zelo zanimivo.

Povečati nameravajo tudi izvoz, ki trenutno pomeni 25 odstotkov fizičnega obsega proizvodnje. Izvoz je dohodkovno zanimiv tudi zaradi čedalje večje zaprtosti domačega tržišča. Čas pa bo pokazal, ali je ta Idejina usmeritev tudi dolgoročno pravilna. Sicer pa v Ideji del svojega izvoza odstopijo svojim poslovnim partnerjem, dobaviteljem bombažne preje.

Prodaja na domačem trgu je otežkočena, sedaj se je treba nekajkrat bolj potruditi za enako prodajo kot pred dvema leti. Potrošnik sicer Idejine izdelke še vedno išče, ker pa so dragi, še posebno za kupca na jugu naše države, pa jih težko kupi. Proiz-

vajalci preje in ostalih surovin, ki ji v Ideji potrebujejo za proizvodnjo, predvidevajo okrog 100 odstotno zvišanje cen, zato se njen direktor sprašuje, kdo bo njihove izdelke kupoval potem, ko bodo tudi sami morali cene bistveno dvigniti.

Lani so imeli v Ideji zaradi slabših poslovnih rezultatov tudi slabše osebne dohodke. Rezultati so sedaj boljši, vprašanje pa je, če bodo za isti odstotek lahko dvignili tudi plače, zaradi nizkega lanskega povprečja, ki je relevantno za izračunavanje osnove za OD in zaradi čedalje zapletenejših zakonodaj bo to namreč težje izvedljivo.

R. GRČAR

● S seje občinskega odbora MGZ

Bojazen pred strahotnim dvigom cen surovin

Člani občinskega odbora medobčinske gospodarske zbornice so na svoji zadnji seji obravnavali gospodarjenje v občini v prvih štirih mesecih leta in oceno posledic intervencijskih zakonov.

Ne glede na zadovoljivo stanje kamniškega gospodarstva v prvem kvartalu, pa so malodane vsi predstavniki kamniške industrije, ki ima predvsem predelovalni značaj, izrazili bojazen pred velikim povišanjem cen surovin, ki jim ga obljublja njihovi dobavitelji. V vsakem primeru bodo sami cene svojim izdelkom lahko zvišali namreč za precej manjši odstotek. Pa kljub vsemu se v današnji situaciji, ko je življenjski standard ljudem znatno padel, pojavlja še dodatno vprašanje, kdo bo te izdelke kupoval?!

Zato predvsem v izvozno usmerjenih delovnih organizacijah že sedaj računajo na večji izvoz, ki se je v prvih štirih mesecih

v kamniški občini že povečal. Delno se je izboljšala tudi likvidnost kamniškega združenega dela.

Direktorji posameznih delovnih organizacij so na seji odbora spregovorili vsak o svojih specifičnih težavah. Nad slabim stanjem v firmi je še posebej potožil direktor Zarje in pri tem povedal tudi nekaj o zgrešenem mnenju o zapiranju v občinske meje, po drugi strani pa zagovarjamo tržnost! Na slednjo bo treba misliti tudi potem, ko se dejal predsednik odbora, ko se bodo pojavili tehnološki presežki. Skrajni čas bi namreč že bil, je poudaril, da se tudi pri nas pojavi trg delovne sile.

Člani občinskega odbora MGZ so v nadaljevanju obravnavali še poročilo o uresničevanju kadrovske politike v občini za leto 1987, gradnji zdravstvenega doma, bazena, ki bo predvidoma odprt v začetku julija, in likvida-

cijskem postopku za delovno organizacijo Planinka.

R. GRČAR

Motniški sejem

Turistično društvo Motnik pripravlja tradicionalni motniški sejem in sicer 19. junija 1988 na prireditvenem prostoru v Motniku z začetkom ob 9. uri. Sejem bo imel prodajno razstavnico in bo organiziran po tradiciji nekdanjih motniških sejmov. Tudi tokrat bosta prireditelj in krajevna skupnost podelila vsem sodelujočim zahvalne listine. Vsi obrtniki in drugi pridelovalci in seveda prodajalci svojih izdelkov, javite se Turističnemu društvu Motnik na telefon (061) 733-042 in sodelovali boste na sejmu. Poleg sejemske prireditve bo popoldan ob 15. uri velika vrtna veselica z bogatim srečelovom in sprejemom odseljenih Motničanov.

Semafor je postavljen

Hura! V Kamniku imamo semafor in čeprav še vedno prevečkrat utripa rumena, je od 25. maja, ko je semafor ob petih zjutraj zagorel, vsekakor v Kamniku poskrbljeno za večjo prometno varnost. Predvsem srednješolci, ki so z najavo protestnega shoda vso stvar pospešili, čez semaforiziran prehod za pešce veliko laže pridejo do šole.

O semaforiziranem križišču in ostalem prometu v Kamniku smo se pogovarjali s tajnikom komunalno-cestne skupnosti Dušanom Jesenikom. Povedal nam je, da je omenjeno križišče Šolske ulice z obvoznico sedaj narejeno do faze, ki jo predvideva ureditveni načrt.

V ta ureditveni načrt ni vključen zazidalni načrt K-9, ki zajema ureditev prostora okrog šole, starega zdravstvenega doma oziroma otoka med Ljubljansko, Kovinarsko, Kajuhovo in Šolsko ulico do reke Kamniške Bistrice. Za ta del, kot je dejal Dušan Jesenik, še ni zazidalnega načrta, vendar bo slednji že upošteval tako ureditev križišča. Občani so večkrat spraševali, zakaj križišče ni bilo že prej narejeno, zakaj je gradnja potekala v dveh fazah. Dušan Jesenik je odgovoril takole: »Projekt je bil narejen v celoti, vendar pa komunalno cestna skupnost ni imela sistemskih virov, da bi investicijo v celoti pokrila. Odločili smo se za financiranje po principu združevanja sredstev. Kljub temu pa v občini nismo zbrali toliko denarja, da bi zgradili vse, kar je predvideval načrt, zato smo se odločili za postopno gradnjo. Zgrajena prva faza je sicer zagotavljala funkcionalnost, vendar pa ne takšne varnosti, kot je bila predvidena s projektom. Vsi udeleženci samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za povezovalno

ulico niso mogli izpolniti obveznosti zaradi vedno večjih težav v gospodarstvu. Zato je morala lani SIKCS svoje sistemske vire nameniti za pokritje stroškov zgrajenega prvega dela Šolske (povezovalne) ulice.«

Zaradi večje varnosti pešcev pri prečkanju obvoznice, predvsem v prometnih konicah, je to križišče ustvarilo tako nezadovoljstvo, da so se mladinci pripravljali celo za protestni shod, da bi opozorili na nevarno križišče. Prav zaradi tako perečega stanja je SIKCS v prednostni program za letošnje leto vključil dokončanje križišča, ki je vsebovalo: izgradnjo mostu za pešce ob že obstoječem semaforu, del protihrupne zaščite na severnem delu Šolske ulice in parkirni prostor pred športno halo.

Omenjena naložba je stala 350 milijonov dinarjev, sredstva zanjo pa so zbrali: krajevne skupnosti, Samoupravna interesna komunalno cestna skupnost Kamnik, Skupnost za ceste Slovenije in organizacije združenega dela; kredit pa sta prispevali Ljubljanska banka, Stanovanjska komunalna banka, enota v Kamniku ter Zavarovalnica Triglav. Investitor del je bilo Komunalno podjetje Kamnik.

Izgradnja semaforiziranega križišča in povezovalne ulice pa še vedno ne pomeni dokončne ureditve prometa v Kamniku, kakor ga predvideva prometna študija. Gradnja Šolske ulice je namreč pogojevala, da smo v srednjeročni plan občine vključili tudi drugo povezovalno ulico in sicer pri Titanu, ki bo dodatno razbremenila promet. Most pri Titanu naj bi predvidoma začeli graditi leta 1990, je dejal Dušan Jesenik in še dodal, da pa je zaradi vedno večjih težav v gospodarstvu precej v dvomih glede sofi-

nanciranja oziroma združevanja denarja še za to investicijo. Tudi za križišče pri KIK-u občani večkrat sprašujejo, kdaj bo urejeno. Dušan Jesenik je pojasnil, da je vse odvisno od ureditvenega načrta za to območje, predvsem pa bo takrat bolj jasno, kako izpeljati vstop na Tunjiško cesto. Zaradi ozkega grla na vstopu v mesto s severne strani in pri zavijanju v Tunjice morajo večja tovorna vozila še vedno voziti preko Titovega trga in mimo pošte v Tunjice.

Ustanova, ki dela študijo za prometno ureditev v mestu, daje rešitev tudi za to križišče (v različicah), vendar se za dokončno še niso odločili, bo pa osnova za kasnejšo ureditev prometa in tega križišča. »Vse že omenjene ureditve pogojujejo tudi dokončno ureditev prometa v ožjem mestu, ki bi praviloma moralo ostati v čim večji meri namenjeno peš-

cem«, je poudaril Dušan Jesenik in se pri tem skeptično vprašal, ali si kdo lahko predstavlja danes ukinitve obvoznice, zaprtje prometa na Cankarjevi ulici – pri današnji gneči in prometu?!

Predstavljajte si, da bi šla vsa ta masa (ki se predvsem okrog dveh nabere na obvoznici in se vleče tja do Titana in še daj) skozi staro mesto, po Kidričevi? Obvoznica je bila narejena prav zato, da mesto razbremeni prometa, sedaj pa nekateri razmišljajo, da bi ga ponovno odprli za promet!

»Prizadevati si moramo, da izboljšamo stranske dostope za vse, ki stanujejo v neposredni bližini centra. Tem stanovalcem moramo vsekakor izboljšati pogoje, predvsem je problematično ozko grlo pri piceriji (bivši »Gorenjec«), verjetno bomo poskusili z dodatno potjo ob progji z izhodom na obvoznico. S povezovalnico pri Titanu bo razbremenitev prometa skozi mesto še večja. Je pa dejstvo, da se v današnjem času popolnoma ne moremo iz-

ogniti prometu«, je pristavil Dušan Jesenik.

V pogovoru o gradnji povezovalnice in obvoznice tajnik komunalno cestne skupnosti ni pozabil pohvaliti izjemnega razumevanja kamniškega združenega dela, ki je zadnja leta veliko pomagalo pri ureditvi komunalno cestne infrastrukture v občini. Kljub težki gospodarski situaciji se toliko kot zadnja leta po mnenju Dušana Jesenika v občini s pomočjo delovnih organizacij že dolgo ni naredilo, seveda pa se ne da kar čez noč nadoknaditi tistega, kar smo zamujali deset in več let.

Dušan Jesenik je ob koncu še pripomnil, da je komunalna ob Šolski ulici nasadila na zelenico drevesa, ki pa so na žalost že polomljena, trava pa pohojena. Ali je ob vsemogočih stezicah res treba hoditi po tako potrebnem zelenju v mestu? Tudi naša kultura obnašanja je včasih vredna graje.

ROMANA GRČAR

Polje, kdo bo tebe ljubil, ko bom jaz v kmetijsko šolo šel

Kako bomo z novim sistemom financiranja uspeli nositi bremenno osnovne preskrbe in pospeševanja proizvodnje hrane, kako razrešiti problematiko v zvezi s šolanjem za kmetijske poklice, kako pristopiti k nadaljnjemu razreševanju problematike na melioracijskem območju Križ-Komenda-Moste, so bila temeljna vprašanja, ki so jih obravnavali na svetu za kmetijstvo pri predsedstvu OK SZDL Kamnik.

Ena najbolj občutljivejših tem, ki so ji člani sveta posvetili največ besed, je prav gotovo nadaljnje šolanje za poklic kmetijca na našem območju. Odločitev posebne izobraževalne skupnosti Slovenije o ukinitvi oddelka za to smer na Agraršolski šoli v Kamniku se je pokazala predvsem kot nerazumljivo ukrepanje z nepredvidenimi posledicami. Rezultat tega je bil, da poklic kmetijca ni bil predstavljen na informativnih dnevih, raziskave iz prejšnjega obdobja pa kažejo, da se je le nekaj posameznikov od skupno 51 prijavljenih še bilo pripravljeno šolati za navedeni poklic in to v Kranju, ali v oddaljenem Novem mestu. Prav slaba popolnost teh šol je narekovala pobudo za ukinitve oddelka v Kamniku. To pa je bil tudi prispevek k nadaljnjemu odtujevanju oziroma odvratanju mladih za izobraževanje v kmetijski poklic ter nadaljnji negotov razvoj te panoge, ki jo že dalj časa doživljamo v našem sistemu. Lahko se samo vprašamo, kakšno pot za nadaljnje življenje si bo izbral mlad kmetovalec s končno specialno usmeritvijo, ki s kmetijstvom nima ravno največ povezav, v kolikor bomo še nadalje zanemarjali to področje in ga stihijsko prepustili v nemar. Kakšna je lahko cena, ali celo spodbuda za odhod iz kmetije?

Ob razmišljanju o možnih razrešitvah moramo imeti v mislih tudi kmetovo navezanost na zemljo in celodnevne obveznosti. Prav zato nikakor ne pride v poštev oblika internetskega šolanja, ki pretrga stik z domačo kmetijo, ali pa jo celo odtuji.

Ob vseh naštetih težavah pa se seveda pojavlja vprašanje rešitev, ki ga bomo morali najti skupaj z ostalimi nosilci v ljubljanskem prostoru.

Pri odprtih vprašanjih melioracije Križ-Komenda-Moste so bile podane informacije, ki kažejo, da je zaupanje v uspešno melioracijo in komasacijo že zdavnaj izgubljeno. Tovrstni posegi marsikje kažejo na to, da bo potrebno temeljiteje oceniti vsakokratne večje melioracijske posege v prostor, kakor tudi potrebo po učinkovitejšem vzdrževanju skupnih melioracijskih naprav, ki prepogosto ostajajo zapuščene – nevdrževane. Prav zato bo potrebno z vso občutljivostjo in odgovornostjo takoj zaključiti reševanje ključnih vprašanj, da bi ustvarili pogoje za kolikor toliko normalno delovanje melioracijske skupnosti in vzdrževanje melioracijskega objekta, dodan pa bi bil kamen v mozaik zaupanja, katerega moramo vsaj deloma nadoknaditi.

Ali bo kmetijstvu prinesla boljše čase novo ustanovljena Slovenska kmečka zveza? To je bilo vprašanje, ki so si ga po krajši informaciji v zvezi z ustanavljanjem te zveze zadali tudi člani sveta za kmetijstvo. Koliko se bodo uspeli vključiti v vsakodnevno problematiko na terenu tudi s pomočjo in oblikami dela socialistične zveze, ali bo to množična organizacija, še ni popolnoma dorečeno, spodbudno pa je, da novo ustanovljeno gibanje kaže na potrebo po učinkovitejšem reševanju vprašanj kmetijstva.

RUDI PFAJFAR

Umrl je Avgust Vidmar

V teh trenutkih se žalostni in prizadeti poslavljamo od soborca Avgusta Vidmarja in čutimo dolžnost, da na kratko orisemo pot, ki jo je prehodil v svojem življenju.

Doma je iz sončne Vipave, koder se je tudi rodil pred 78 leti. Izučil se je za urarja in leta 1931 pobegnil pred fašisti v Jugoslavijo. Najprej je živel v Mariboru, potem se je po dveh letih preselil v Kamnik in se zaposlil kot urarski pomočnik. Tu v Kamniku se je vključil v delavsko društvo Solidarnost. Junija 1941 je postal član KP. Ko se je 27. julija 1941 pričela v Kamniškem okrožju vstaja proti okupatorju je tudi ob sodelovanju pri podiranju telegrafskih drog in takoj odšel v ilegalo. Postal je borec Kamniškega bataljona – Radomeljske čete. Ko se je ta septembra 1941 začela premakniti na italijansko stran zaradi nemškega pritiska, se s to četo zaradi boleznih pljuč ni vrnil v Kamniško okrožje, pač pa je bil poslan na zdravljenje v Ljubljano. Ko je nekoliko okrevljal, se je priključil Zapadno dolenskem odredu. Po razpadu Italije pa je bil poslan na Primorsko in je delal v partizanski tehniški vse do osvoboditve. Tako se je končala njegova 4-letna borba proti okupatorju. Po osvoboditvi se je ves posvetil izgradnji naše socialistične domovine, žal pa je kruta bolezen povzročila težko invalidnost.

Na zadnji postaji njegove življenjske poti se mu v imenu borcev Kamniškega bataljona zahvaljujem za vse, s čimer je prispeval k naši borbi za svobodo in povojni graditvi.

Odmevi, polemike, kritična mnenja

Odgovor na Kritiko mladinskega zobozdravstva

V Kamniškem občanu, ki je izšel 9. 5. 1988 je bil v rubriki »Odmevi, polemike, kritična mnenja«, objavljen članek Kritika mladinskega zobozdravstva. Avtorica članka opisuje in obenem tudi ocenjuje pravilnost zdravljenja zoba dijakinje SENŠRM. Pred sestavo odgovora, ki ga avtorica pričakuje, smo pregledali vse obiske prizadete dijakinje v zobozdravstveni službi in preverili strokovnost posegov. Ker je avtorica navedla netočne podatke in obenem ocenjevala strokovnost dela, ki jo očitno ne obvlada, smo se odločili za resnični prikaz zdravljenja, ki je razviden iz kartoteke.

Dijakinja se je oglasila pri urgentnem zobozdravniku za bolečine 31. 12. 1987. Zobozdravnik ji je vstavil zdravilo in jo naročil na kontrolo čez 10 dni. Pri zobozdravniku za srednješolce se je oglasila 14. 1. 1988 in takrat ji je zobozdravnik zamenjal zdravljenje. Ponovno je prišla na obisk 15. 2. 1988, ko je bila s sošolci klicana na sistematski pregled. Ob tem pregledu je zobozdravnik ugotovil, da ji je zdravilo izpadlo iz zoba, zato je morala očistiti takrat že gangrenozni zob in je zato pustila zob odprt. Ponovno ji je očistila koreninske kanale, vstavila zdravilo in včasno zaprla zob na dan 21. 3. 1988. Ker s potekom zdravljenja ni bila zadovoljna, je 11. 4. 1988 ponovila zdravljenje ter jo napotila na rtg slikanje zoba. Istega dne je dijakinja zaradi bolečine iskala pomoč pri solski zobozdravnici, ki ji je zob ponovno odprla. Naslednji dan se je dijakinja ponovno oglasila v srednješolski zobni ambulanti. Zobozdravnik ji je povedal, da mora biti zob odprt in naj pride takrat, ko je naročena, če jo zob ne boli. Od tu naprej se je sled za njo izgubila.

OBVESTILO INVALIDOM!

Društvo invalidov Kamnik obvešča člane, da bo priateljsko srečanje med društvom Kamnik - Mozirje in člani Rdečega križa iz Doberdoba - Italija v soboto, 18. junija 1988, ob 10. uri v Kamniški Bistrici. Sodeluje ansambel RUDIJA POLJANSKA in folklorna skupina Kamniška Bistrica. Na sporedu so še druge družabne igre, med drugimi je tudi bogat srečolov. Za jedačo in pijačo bo poskrbljeno.

Vabljeni!

Trgovina Topsis

V Kamniku, na Šutni, je bila 16. maja odprta nova zasebna trgovina. Odprla sta jo zakonca Stanislav in Irena Pirc. To je že druga zasebna trgovina v občini, ki naj bi pokrila deficitarnost trgovske mreže. Pirceva trgovina je zbudila veliko zanimanja ne samo med Kamničani, ampak tudi v širši okolici.

Prve dni je bil v trgovini izjemno obisk, zlasti so ljudje pohvalili kakovost različnih vrst izdelkov, kruha in drugih specialitet, povpraševanje je veliko tudi po svežem mesu in mesnih izdelkih. Stanislav Pirc je po poklicu ekonomist. Irena pa administrativna tehnik. Nista se ustrašila težav, ampak sta se zavestno odločila za določeno tveganje in nejasno perspektivo. Za sedaj še ne moreta z gotovostjo reči kaj konkretnega, ker je za realno oceno preteklo še premalo časa, pa vendarle po odzivnosti in komentarjih med ljudmi, zlasti pa po množičnem obisku in nakupih, menita, da sta ravnala modro in sta prepričana, da je njuna odločitev pravilna.

Doslej je bil Stanislav zaposlen v komercialni službi. Pravi, da bo njihova trgovina uspevala, saj se

Namen pričujočega odgovora je dvojen. Predvsem želimo seznaniti bralce Kamniškega občana tudi z drugo stranjo medalje članka »KRITIKA MLADINSKEGA ZOBOZDRAVSTVA«, obenem pa bi želeli, da se kritiki, kadar gre za stroko, spuščajo predvsem na tisto področje, ki ga strokovno obvladajo. Pospešenih kritik je namreč v naši družbi več kot preveč.

Zdravstveni dom Domžale
TOZD »ZV Kamnik«

Še enkrat: Od besed k dejanjem

V članku je Matic Romšak v Kamniškem občanu dne 4. aprila zapisal: »Še po nemški okupaciji leta 1941 je nekaj časa delovala partijska ciklostilna tehnika, ki sta jo pred vojno ustanovila Ludvik Pezdir in Roman Potočnik.« Taka trditev ni pravilna. Dr. Miroslav Stiplovec je v knjižnici Partizanske tiskarne in ciklostilne tehnike v kamniškem okrožju, maj 1987, zabeležil naslednje: »Skromni začetku delovanja prve partizanske tehnike v Kamniškem okrožju so povezani že z množično vstajo julija 1941, njena predhodnica pa je bila ilegalna partijska tehnika v Medmeševi hiši v Nevljah, v kateri je roman Potočnik konec tridesetih let na ciklostil razmnoževal literaturo za kulturno-prosvetno društvo Solidarnost v Kamniku in letake za kamniško partijsko okrožje.«

Tudi v Kamniškem zborniku št. VIII. iz leta 1962 v članku Razvoj in delo ilegalnih in partizanskih tehnik na Kamniškem zapiše Emil Cesar podobno trditev: »Edini razmnoževalnik na Kamniškem, ki ga je uporabljala partijska organizacija v prvih dneh po kapitulaciji Jugoslavije, je bil ciklostil, katerega je prinesel po prihodu v Kamnik Roman Potočnik.«

Ko sem ob smrti Romana Potočnika pisal za Kamniškega občana 12. januarja 1987 spominski članek, nisem mogel mimo podatka: »Z mojstrovno vednostjo (Ivan Medmeša op. p.) je v svoji sobici organiziral ciklostilno tehniko.« Vsi dokumentarni viri torej pišejo le o Romanu Potočniku. Od kod je le pobral Matic Romšak Ludvika Pezdirja, ki da je tudi sodeloval pri ustanavljanju partijske ciklostilne tehnike na Kamniškem? Matic Romšak bi moral vendarle vedeti, da sta Ludvik Pezdir in Roman Potočnik ena in ista oseba!

Po vojni je Ludvik Pezdir želel ohraniti partizansko ime in priimek Roman Potočnik tudi v mirnem času. Zaprtil je republiško notranje ministrstvo za spremembo imena. Minot je želi

ustregel z Odločbo 19. februarja 1949.

ALBIN VENGUST

Samovoljni posek dreves v Komendi - 2. del

Izpod peresa Romane Grčar je Kamniški občan, glasilo OK SZDL Kamnik, 23. maja 1988 seznanil svoje bralce o delovni vnemi krajanov Komende pri izgradnji mrliških vež. Ker se moje ime v članku nekajkrat pojavlja, sem se odločil, da analiziram pisanje, ne pa posek dreves, ker izjava, objavljena v Delu in skrajšana v članku Romane Grčar, povsem zadostuje.

Kdor je pozorno prebral članek, je opazil, da zagnanost ni prisotna samo pri Komendčanih, ampak tudi pri novinarki Kamniškega občana, ki je povsem sprejela svoje napačno pisanje o časovni opredelitvi poseka. V prvem odstavku piše, da smo krajanji sekali dreve (visoko, ne veliko - opomba S. Z.) v prvi polovici aprila, v tretjem odstavku pa, da je arh. Mlakar, ki je podpisal posek 35 kosov dreves (glej predračun s popisom del) ugotovil posek 30. marca. Isto zagnanost izpričuje tudi arh. Šlegel, ki ni niti uspel prešteti panjev, niti se ni prepričal, koliko posekov je sploh bilo. Navedeno število namreč ni točno.

Trditev novinark, da za sečnjo ni vedel nadzorni organ, je resnična. Saj tudi ni mogel vedeti, ko pa smo z njim podpisali pogodbo o nadzoru v drugi polovici aprila, torej več kot mesec dni po poseku.

Res je tudi, da se z arh. Mlakarjem nisva uspela dobiti, pa ne po moji krivdi. Ne spomnim se, da bi v dveh letih izostal na enem sestanku, pogovoru, dogovoru o projektu, ki sem ga vodil (mrliške veže).

Arh. Šlegel trdi v svoji izjavi, da smo bili na komendškem hribu večkrat, pa le to ne drži. Lahko, da je on bil z neformalno skupino, ki sem jo že podrobno opisal v tem glasilu. S predstavniki Zavoda za spomeniško varstvo, občine in vseh treh krajevnih skupnosti (izvoljenimi predstavniki) smo bili na licu mesta samo enkrat, in to 15. 12. 1986. Kdor se spominja mojega pisanja, bo vedel, da je to dan, ko nam je arh. Šlegel (Zavod za spomeniško varstvo) zminiral lokacijo mrliških vež pri parkirnem prostoru v smeri Klanec. Za soglasje, ki pa ni bilo soglasje, ampak so bile smernice, so v Zavodu za spomeniško varstvo Kranj (arh. Šlegel) rabili 7 mesecev. Ta podatek je bil zapisan tudi v Delu, vendar je ta del moje izjave izpadel iz članka Romane Grčar,

saj ni sodil v kontekst njenega enostranskega članka. Smernice je pisal zato tako dolgo, se zagovarja arh. Šlegel, ker smo v KS Komenda zamenjali tri projektante mrliških vež. Pa si oglejmo te projektante.

1. Projekt UN KO-1 Komenda (UN - ureditveni načrt, ne pa mrliške veže) je projektiral AB Arhitektni biro Ljubljana (glej pogodbo SSZ Kamnik in AB).

2. Projektant mrliških vež je bil Graditelj Kamnik (arh. Mlakar, po pogodbi med KS Komenda, Križ in Moste ter Graditelj Kamnik).

3. Tretji projektant je projektant, ki ga je arh. Šlegel priporočil neformalni skupini, to je arh. Ocvirk. Res je, da nam je ta tretji projektant vseskozi poskušal mešati štrene, vendar le-to zanj in za arh. Šlegla ni bilo najbolj uspešno. Hudomušno dodajam, da je mogoče arh. Ocvirk drugje bolj uspešen kot v Komendi, samo tam drugje vež še ne gradijo. Če bi izbirali pravo pot, včasih celo brezkompromisno, to je pot razpisa za pridobitev ponudbe oz. pot, ki smo jo ubirali mi v Komendi, bi pa verjetno tudi bili bližje izgradnji, kot so pa danes. Iz zapisanega se vidi, da tudi ta trditev arh. Šlegla ne vzdrži.

Arh. Šleglu velja sporočiti še nekaj. Kot mi je znano, je v Zavodu za spomeniško varstvo Kranj zadolžen za arhitekturo, ne za hortikulturo. To mu ne sporočam zato, ker je opazil spremembe v drevesni vrsti na komendškem hribu, ampak zato, ker je na taistem hribu spregledal bistveno večjo nedopustnost in to prav na arhitekturi, pa celo na spomeniku I. kategorije. Torej razlog ni v poseku, ampak...

Naj članek zaključim s tistim, o čemer bi zares veljalo pisati v glasilu OK SZDL Kamnik, ki naj med drugim tudi spremlja izvajanje krajevnega samoprispevka. V tem primeru gre za največjo investicijo v tem desetletju v fari Komenda. Za izgradnjo mrliških vež smo sklenili pogodbo s SGP Graditelj Kamnik in sicer v višini 250 milijonov din. Pogodba je sklenjena po sistemu »ključ«, cene so fiksne, saj je bilo do 15/4-1988 vplačanih 200 milijonov din. Preostanek bo do 15. 6. 1988 (del bo kredit), k temu pa je dodati še notranjo opremo v višini 5 milijonov din. Iz povedanega je razvidno, da se ne predvideva dodatno zbiranje sredstev po gospodinjstvih, o čemer je dosti govora. Mrliške veže bodo zgrajene v septembru 1988, v uporabo pa dane kmalu zatem. Poudarim naj tudi angažiranje in prispevek SIKCS Kamnik in Dušana Jesenika (SIKCS Kamnik je zagotovila 80 milijonov din), SSZ Kamnik in Matjaža Verboleta (prispevek Sklada stavbnih zemljišč je 30 milijonov din), podpora za reševanje problemov pri Janku Gedrihu, predsedniku izvršnega sveta SO Kamnik ter seveda skladno delo skupnega odbora iz vseh treh KS.

STANE ZARNIK

Borci so zaskrbljeni zaradi poglabljanja krize

Krajevna organizacija Zveze združenj borcev NOV Kamnik šteje 387 članov, ki žive v petih mestnih krajevnih skupnostih ter v KS Podgorje, Tunjice in Vranja pač. Ko so na nedavni letni skupščini v polni dvorani nad Kavarno ocenjevali minulo enoletno obdobje, so v poročilih in v živahni razpravi poudarili uspešno izpolnjevanje programskih usmeritev. Ugotovili so, da so kljub nekaterim omejitvam v največji možni meri skrbeli za reševanje še odprtih socialnih in drugih življenjskih vprašanj svojih članov, kritično so spregovorili o izplačevanju pokojnin za nazaj ter skrajšanju zdravljenja v zdraviliščih. Ne nazadnje je organizacija skupaj s SZDL skrbelo za ohranjanje in razvijanje tradicij ter za spominska obeležja NOB. Organizacija posveča skrb tudi dostojnemu slovesu od umirlih članov.

Ko so ugotavljali, da se družbeno ekonomske in politične razmere niso nič izboljšale, kvečjemu poslabšale, in da se kriza v državi še poglablja, so borci ob tem izrazili zaskrbljenost in podporo naporom, za pospešitev prenove našega družbenega življenja.

Predstavniki občinskega izvršnega sveta Ivo Pircu so pozorno prisluhnili, ko je razlagal stanje

in perspektive gospodarstva in družbenih dejavnosti v občini. Z delom svoje razprave je ogrel prisotne in letna skupščina je v trenutku postala pravi zbor krajanov, kakršnih sicer zelo pogrešamo. Več razpravljalcev je kritično govorilo o (ne)urejenem prometu skozi mestno jedro in neizpolnjenih zagotovilih v zvezi z njim, ter o polomu kamniškega družbenega gostinstva pod ukrepom družbenega varstva in zahtevali kazensko in politično odgovornost za vse, ki so »pripomogli« k njegovi likvidaciji.

Ko so govorili o nekaterih drugih aktualnih dogodkih, so se odločno uprli vsem poskusom, ki bi krizo izkoristili za blatenje NOB ter razbijanje avnojskih temeljev naše ustavnosti.

Na seji odbora so po sklepu skupščine sprejeli program dela za prihodnje leto. Zavzeli so se za odgovorno delo pri prenovi naše družbe, skrbi za spomenike NOB, ki jih bodo začeli postopno prenašati v varstvo in oskrbo mladim in delovnim organizacijam. Menijo, da se zdravstveno in socialno varstvo borcev ne bi smelo več krčiti, zadovoljni pa so, ker so se v novem zdravstvenem domu izboljšali pogoji za ambulantne preglede in zdravljenja.

S. NAJGER

Samopostrežna trgovina v Zapricah v prenovljeni obleki

Trgovsko podjetje Kočna narčno spreminja lice svojim poslovalnicam - na boljše seveda. Tako smo bili krajanji spodnjega dela Kamnika v petek, 27. maja, prijetno presenečeni, ko je bila »naša« trgovina po nekaj tednih zopet odprta. Ta kratek čas so dobro izkoristili in poslovalnico, pa tudi bife, lepo preuredili.

Že bežen pogled na razporejene blaga v trgovini in notranja ureditev prostorov kaže na precejšnje spremembe in tudi na dobro založenost.

Poslovodkinja Tončka Mušič nam je povedala, da so s posodobitvijo poslovalnice želeli doseči boljši pregled blaga, lepši izgled in funkcionalnost in da želijo zopet normalno poslovati preko cellega dne. Rešili so pereče kadrovske zadeve in sedaj imajo pogoje za uspešno delo. Posodobitev naj bi prispevala tudi k več-

jemu obisku kupcev, saj jim bo lično urejena trgovina dajala možnost nakupa vseh vrst blaga živilske smeri, delno nekaterih vrst tekstilnih izdelkov, kristala in še vrsto drugega.

Obnovitev poslovalnice je bila opravljena v slabem mesecu dni, modernizirana je bila prvič od ustanovitve pred 25 leti. Načrte poslovodkinje, da bo prenovljena trgovina na nekaj več kot 100 m² tlorisne površine izpolnila zaupanje kupcev, lahko z veseljem pozdravimo, prav tako usmeritev Kočne o načrtnem opremljanju in posodabljanju svojih prodajal. S priostrenim občutkom osebja do kupcev, poslovalnica privablja tudi nove odjemalce. Krajanji tega dela Kamnika bomo zadovoljni, če bo trgovina Zaprice v novi preobliki v celoti uspešna v svojem prizadevanju.

STANE SIMŠIČ

 Kemijska Industrija **KAMNIK** n. sol. o.

UČENCI! ŠTUDENTJE!

POČITNICE SO PRED VAMI!

BI HOTELI ZASLUŽITI KAKŠEN DINAR!

Kemijska industrija »Kamnik« vabi vse, ki ste stari vsaj petnajst let, in vas zanima delo v času počitnic, da se ogledate s pisno prošnjo ali po telefonu 831-011 v kadrovske službo delovne organizacije.

● Štirideset let ZUIM

Nujna je posodobitev zavoda

V Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku se je 26. maja sestal tako imenovani častni odbor za pripravo proslave. Omenjena ustanova bo namreč letos praznovala 40-letnico obstoja. Praznovanje želijo v Zavodu invalidne mladine v Kamniku obeležiti na prav poseben način. Obnovili bodo obstoječe prostore in poleg njih naredili nekaj novih objektov, ki bodo združeni v celoto, pomenili novo kvaliteto bivanja oskrbovancev v njem. Predvsem pa bodo izboljšali pogoje zdravljenja, izobraževanja in usposabljanja invalidnih otrok.

Poleg dotrajanosti obstoječih prostorov je treba nove nujno zgraditi tudi zaradi dejstva, da se je od začetka izgradnje Zavoda pa do danes struktura oskrbovancev tako spremenila, da je prenova prepotrebna že nekaj let. Na seji častnega odbora, ki so se je poleg predstavnikov občine udeležili tudi člani republiških ustanov, ki naj bi pravzaprav skrbele za normalen potek dela v tem Zavodu, je bilo rečeno, da so republiške ustanove kar nekaj let takorekoč »spale« in zato zanemarile razvoj te ustanove, kjer živijo in se usposablja mladi invalidi iz vse Slovenije.

Že omenjeno praznovanje 40-letnice zavoda bodo v Kamniku povezovali z začetkom gradnje prvega dela novih objektov, med katerimi bodo tudi športna igrišča in pokriti bazeni. Slednji bo zgrajen sicer šele v drugi fazi, je pa toliko bolj pomemben za širšo družbenopolitično skupnost, saj naj bi bil predvidoma po odprtju tipa.

Projekt novozasnovanega Zavoda je bil na seji predstavljen do potankosti, kako pa bodo republiške ustanove – od Republiške izobraževalne skupnosti do Republiške zdravstvene skupnosti in še koga finančno podprli omenjeno prenovno Zavoda, pa zaenkrat še ni čisto jasno.

● Na seji častnega odbora je prizadevali delavki ZUIMA Kristini Kralj predsednik Skupščine

občine Kamnik Maks Lavrinc izročil državno odlikovanje. Za nesebičen in dejaven prispevek v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine ji je predsedstvo SFRJ namreč podelilo red zasluga za narod s srebrno zvezdo.

Kot smo že omenili bodo javno obeležitev 40-letnice Zavoda povežali z začetkom prenove te edinstvene institucije v republiki. Pri vsem, je bilo poudarjeno na seji, je najpomembnejši vsebinski vidik prenove, ki pomeni predvsem individualizacijo programov usposabljanja. Za vsakega otroka, oskrbovanca Zavoda, naj bi se pripravil svoj program, ki bi bil najbolj prilagojen njegovim psihofizičnim sposobnostim. Za dosego tega cilja pa bodo potrebni tako kadrovske kot materialne pogoje, je povedal na seji direktor ZUIMA Davor Dominkuš.

Predsednik gradbenega odbora Boris Sušteršič je prisotnim povedal nekaj o pripravljanih delih in dosedanjih izboljšavah v zavodu (kuhinja, jedilnica, priključitev na toplovod). Povedal je še, da bo morala gradnja potekati fazno, ker oskrbovancev v času gradnje oziroma tudi adaptacije sedanjih prostorov ne morejo preseliti drugam.

Vzroke za prepotrebno prenovno Zavoda je na seji navedla tudi predsednica častnega odbora Majda Gaspari. Povedala je, da je zavod osrednja vzgojna izobraževalna ustanova v republiki, ki skrbi za usposabljanje, medicinsko rehabilitacijo in socialno skrbstvo dolgotrajno bolnih in telesno prizadetih otrok in mladine.

Zavod je bil ustanovljen leta 1947 na podlagi odločbe vlade LR Slovenije. Svoje delo je pričel v skromnih pogojih, z majhnim številom zaposlenih; obseg in vsebina dela sta se z leti širila, izboljševali pa so se tudi materialni pogoji življenja v zavodu. Delo je pričel s 93 gojenci in 14 zaposlenimi, leta 1987 pa je bilo gojencev že 157 in 135 zaposlenih. Z razvojem zavoda se je začela postopoma spreminjati tudi struktura gojencev glede na

vzrok za invalidnost in stopnjo prizadetosti. Povečalo se je zlasti število otrok s cerebralno paralizo, mišičnimi obolenji ter spinafido. Navedena obolenja povzročajo zelo hudo invalidnost, trajno vezanost na uporabo invalidskega vozička ter zahtevajo pomoč v večini dnevnih aktivnosti. Arhitekt je na seji častnega odbora članom predstavil tudi projekt nove zasnove Zavoda, ki bo s spremenjenim okoljem, z arhitekturnimi posegi, tudi vsebinsko postal drugačen, predvsem pa bo na novih izhodiščih dal osnovo za novo prerazporeditev prostorov v njem, ki bodo omogočali intimnost vsakega gojenca v zavodu. Poleg tega pa bo zavod treba odpreti tudi navzven, da se poveže tako z neposredno okolico kot tudi z vsemi, ki so na karkšenkoli način povezani (ali so to v mladosti bili) z zavodom.

Predsednica republiškega odbora Rdečega križa Ivica Znidaršič je po predstavitvi programskih izhodišč vse prisotne opozorila, naj bi se vse omenjene aktivnosti začele čimprej uresničevati, da se tudi tokrat ne bi vse odložilo, kot prejšnja leta. Po vsem razpravah pa je predstavnik republiške izobraževalne skupnosti povedal, da finančna konstrukcija naložbe še ni izdelana in da je zaenkrat edini razpoložljivi vir pri RIS za letošnje leto že porazdeljen ostalim porabnikom, zato po njegovem letošnjem letu ni realno pričakovati začetka gradnje.

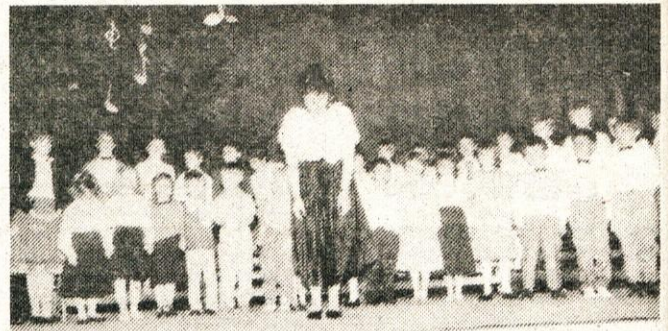
Razkorak med potrebami otrok in možnostmi zavoda je postal očiten zlasti v zadnjem desetletju, ko je tudi širša družbena skupnost skušala večkrat poseči v koncept, strokovne usmeritve ter pogoje bivanja in dela v zavodu, še posebej leta 1981 o mednarodnem letu invalidov ter leta 1983 in 1986 ob razpravi, ki je bila o problematiki invalidov organizirana v okviru republiške konference socialistične zveze. Spomladi 1987 je posebna komisija, ki jo je imenoval republiški komite za vzgojo in izobraževanje

ter telesno kulturo oblikovala vrsto izhodišč za bodoče delo zavoda, ki temeljijo na upoštevanju gibanj in značilnosti obravnavane populacije ter sodobnih spoznanj pedagogike, medicine in rehabilitacijskih ved.

Na seji častnega odbora so člani sprejeli programska izhodišča. Na podlagi priporočila republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo je republiški komite za zdravstvo in socialno varstvo imenoval posebno strokovno komisijo, ki je že pred časom opravila strokovni nadzor v zavodu. Tudi omenjena komisija je pripravila krajši elaborat z glavnim predlogom, da je treba čimprej pričeti z gradnjo novega prizidka in adaptacijo ter funkcionalno ureditvijo starega bivalnega trakta in s tem omogočiti minimalne standarde bivanja za obstoječe število težje prizadetih otrok.

Poleg omenjenega se v zavodu tudi zaposleni s pomočjo zunanjih sodelavcev pripravljajo na program usposabljanja za izvajanje individualizacije rehabilitacijskih in vzgojno izobraževalnih programov prizadetih otrok. Davor Dominkuš, direktor Zavoda za usposabljanje invalidne mladine je ob koncu še dejal: »Zavedamo se, da bomo dolgoročne načrte zmogli realizirati le s strokovno in materialno pomočjo širše skupnosti. V štiridesetih letih svojega dela in obstoja je zavod, kljub nekaterim pomanjkljivostim, opravil svojo družbeno funkcijo in pomen. Zato menim, da je treba podpreti vsa naša prizadevanja in napore za izboljšanje stanja na področju usposabljanja in rehabilitacije telesno prizadetih otrok.« Povedal je še, da bodo 40-letnico obeležili tudi z nekaterimi javnimi prireditvami. Prva bo že kar kmalu, in sicer bo junija ZUIM gostitelj Lutkovnega gledališča iz Ljubljana, ki bo za njihove oskrbovance in tudi za ostale otroke uprizoril »Kozlovsko sodbo v Višnji gori«.

ROMANA GRČAR

Prepevali so najmlajši

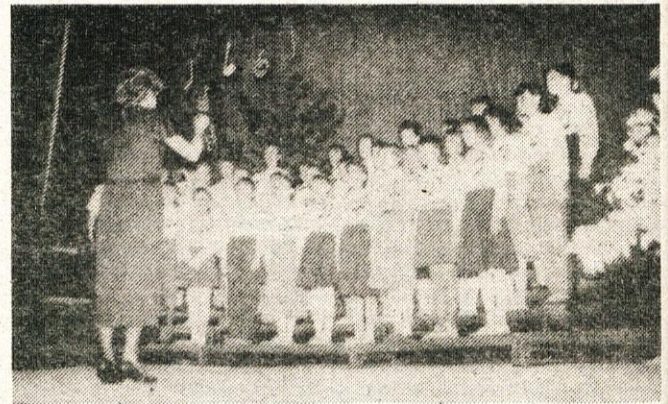
V petek, 20. maja, so se v Veliki dvorani kina Dom srečali otroški in mladinski pevski zbori naše občine. Nastopilo je kar enajst otroških in mladinskih zborov iz šestih osnovnih in iz glasbene šole.

Na odru se je trlo najmlajših, peli so z veseljem in zanosom in lahko smo veseli, da imamo tako velik in dobro naučen podmladek, ki bo slej ko prej napolnil vrzeli v starejših pevskih kategorijah.

Za konec naj zapišemo samo: Bravo vsem zborovodjem, ki so tako lepo naučili najmlajše in pa pohvala organizatorjem srečanja, O. Š. Komenda-Moste in Zvezi kulturnih organizacij.

Pa na svidenje ob letu obsorej!

J. B.

Krajevna organizacija ZZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič bo tudi letos organizirala pohod po partizanskih poteh v počastitev krajevnega praznika krajevnih skupnosti Kamniška Bistrica in Godič.

Vse organizacije, društva in posameznike vabimo na tradicionalni pohod, ki bo v soboto, 11. junija 1988 ob 9. uri, od ceste v Kamniško Bistrico, po dolini Bele do partizanske bolnišnice Bela. Počastili bomo spomin na 45-letnico ustanovitve parti-

zanske bolnišnice Bela in odkrili spominsko ploščo na mestu, kjer je bolnišnica delovala.

Partizansko bolnišnico v Beli uvrščamo med pomembne kulturno zgodovinske spomenike pri ohranjanju tradicij NOB na kamniškem območju.

Slovesnost v Beli se bo pričela ob 11. uri. V kulturnem programu bo sodelovala Osnovna šola Kamniškega bataljona iz Stranj in pevski zbor iz Godiča.

KO ZZZB NOV

Zveza slovenske kmečke mladine in Slovenska kmečka zveza

Iz roba družbenega dogajanja prihaja v ospredje slovenski kmet, ki zahteva pravico do preživetja, ohranitve kmetijstva in podeželja. Po eni strani širjenje mest, po drugi strani pa opuščanje hribovskih kmetij in njihovo zaraščanje z gozdom, nas vse bolj stiskajo v negotovo prihodnost. Še vedno se jih veliko oklepa neke ideologije in zapostavljajo kmeta – toda čemu?

V vsej zgodovini – od fevdalcev, Turkov, okupatorjev... se je slovenski kmet krčevito oklepal svoje zemlje, ki mu je pomenila vse: preživetje in srečo. Toda danes se je znašel v krizi, za katero pa ni kriv sam, za to so krivi vsi, ki to dopuščajo. Kriza ni samo ekonomska, kaže se v zamiranju vasi, šeg in običajev, pomeni tudi narodovo krizo.

Postavljamo vprašanje: Ali smo res tako slepi, da brezsilno drvim v prepad in ali bomo dopustili, da se bo v kmetijstvu zaposlovalo vedno manj ljudi, ker imamo v naši družbi nekoga, ki je prepričan, da tako umazanega dela, kot je kmetijstvo, ta družba ne potrebuje.

Pa le nismo vsi za tak žalosten konec, še posebej ne kmetje. V zadnjem času je prišlo do večjih zborovanj, na katerih so kmetje in somišljeniki pokazali, da hočejo iziti iz krize, če ne drugače, tudi s svojimi močmi. Vrhunec vsega je bila javna konferenca v Zalcu z naclovom: Agrarna reforma danes in tujak, ki jo je organizirala RK ZSMS. Soglasno smo sprejeli sklepe in stališča te konference in na pobudo vseh navzočih podprli tudi predloge o ustanovitvi Zveze slovenske kmečke mladine (ZSKM) in Slovenske kmečke zveze (SKZ) kot stanovski zvezi, ki bo sta resnično kmetovi in preko ka-

terih se bo slovenski kmet boril za svoje pravice.

Velikokrat slišimo od ljudi, ki kmetijstva ne poznajo dobro, napačne razlage o življenju in standardu današnjega kmeta. Več ali manj ga vsi gledajo kot nekakšnega kapitalista. V produr in drugim pa tole: Vsak delovni človek razpolaga z delovnimi sredstvi, s katerimi ustvarja novo vrednost (= dohodek). Delavec v tovarni ima na razpolago stroje, pisarne, ipd., kmet pa razpolaga s kmetijskimi stroji, zemljo in domačimi živalmi, ki pa mu sami po sebi ne zvišujejo njegovega standarda. Čisto praktično gledano pomeni, da se s traktorjem ne more voziti na izlete, hlevi pa niso primerni za bivanje ljudi. Zavedati se je treba še nečesa: kmet dela dopoldne in popoldne, ob nedeljah in praznikih, krave telijo tudi ponoči, se pravi, da bi moral tudi toliko boljše zaslužiti, kot tisti, ki delajo samo 8 ur na dan.

Polkmetje so kmetje, ki jim dohodek na lastni kmetiji ne zagotavlja preživetja in zato delajo v tovarnah. V kriznih časih vlagajo del svojega dohodka tudi v svoje kmetije, razlogi za to pa so čisto subjektivne narave, ki bi jih lahko deloma prikazali tudi z naslednjimi primerjavami: Če vzamemo za primer ceno traktorja – leta 1980 je moral kmet zanj oddati 18.610 l mleka, leta 1986 pa kar 38.652 litrov. Za tono gojnila KAN je moral leta 1980 oddati 79,3 kg mesnatih prašičev, lani pa je moral za taisto količino gojnila oddati že skoraj 187 kg prašičjega mesa. Prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetov so se v zadnjih letih povečali kar za 2875%. V tem obdobju, od 1984 do 1988 leta, se je odkupna cena mleka

povečala za 430%, za en prispevek pa je bilo treba lani odšteti za 108% večje količine mleka kot leta 1984. In če bi zdaj vzeli še potrebno število krav z mlečnostjo 2200 l mleka na leto, ki jih potrebujemo za plačilo 2 prispevkov, bi jih potrebovali 1,67 (ker pa so krave cele, moramo to zaokrožiti na 2 kravi). To je samo izseček problemov, ki tarejo kmeta in tudi ni moj namen, da jih izpisujem. Seveda mi bo marsikdo očital enostranskost, češ, si na strani kmetov, kaj pa mi potrošniki? Res je, vsaka podražitev prizadene najprej potrošnika, toda tudi kmetijstvo je potrošnik. Vrtimo se v začaranem krogu, iz katerega ne znamo (ali nečemo?), vemo tudi, da je med tistimi, ki proizvajajo in tistimi, ki potem te proizvode kupujejo še cela veriga tistih, ki bi od tega radi tudi kaj zaslužili. Današnji kmet pa ne zahteva čisto nič drugega, kot to, da je za svoje delo pošteno plačan, žal pa se ravno na njegovih ramenih danes rešuje sociala naše družbe.

Z zgrešeno kmetijsko politiko ne pospešujemo kmetijstva in s tem večjo in cenejšo pridelavo hrane, temveč gremo v to, da se obseg celo zmanjšuje, kmetje pa se odločajo za minimalno vlaganje v kmetijsko proizvodnjo. Na to kmetijsko politiko žal kmet nikoli ni imel vpliva in ga sedaj tudi še ni dobil. S tem se ukvarjajo tisti, ki o kmetijstvu bore malo vedo in tako je upravičena zahteva, da dobi kmet neko svojo organizacijo, v kateri bo družno, z ostalimi kmeti v Sloveniji nastopil in se boril za svoje pravice.

To se je pokazalo že na žalski konferenci, kjer se je proglasil tudi iniciativni odbor ZSKM z nalogo, da se izoblikuje program o delu, nalogah in ciljih

obeh zvez. Iz sklepov in pobud na tej konferenci smo izoblikovali naš proglas in ne bo odveč, če ga v točkah še enkrat predstavim:

1. enakopraven gospodarski položaj kmetijstva
2. oblikovanje nacionalne agrarne politike
3. politično-ekonomsko enakopravnost družbenega in zasebnega kmetijstva, predvsem z odpravo vseh prednosti, ki jih je doslej imelo družbeno kmetijstvo
4. odprava zemljiškega maskimuma in druge ukrepe, ki bodo zagotavljali razvoj in ustavno varstvo družinske kmetije
5. zaščito in pravno varstvo kmetijskih obdelovalnih zemljišč
6. odprava vseh ekonomskih in političnih monopolov v kmetijstvu, živilstvu in gozdarstvu (demnimo odprava gozdarskega monopola nad prometom z lesom ipd.)
7. takojšnjo spremembo invalidsko pokojninskega zavarovanja; za popolno resnično, ne le napisano izenačenje socialnega položaja kmetov z delavci
8. posebna skrb republike in ne le kmetijstva hribovskim in obmejnim območjem, na katerih mora biti dohodek kmetije tak, da bo zadržal mlade
9. prenovno zadružništva po klasičnih združnih načelih in sodobnih evropskih spoznanjih
10. vrnitev ukradene zadružne lastnine zadružništvu
11. sodobnejše programe v kmetijskem šolstvu, v celotnem vzgojnoizobraževalni program
12. ekološko usmerjena pridelava zdrave hrane
13. skratka, celosten in vsestranski razvoj družinskih kmetij, vasi in podeželja, ki bo mladim omogočal človeku dostojno polno življenje na vasi.

Hkrati s tem proglasom pa smo člani tega iniciativnega odbora delovali tudi na terenu, predvsem v aktivih mladih združnikov in med kmeti samimi. Ker je Slovenija velika, nas pa malo, smo tako bolj ali manj uspešno organizirali kmečke ljudi. Naše delo pa s tem še ni končano, ampak se je šele začelo in v bodoče bo potrebna tudi večja pomoč in iznajdljivost predvsem vas kmetov in somišljenikov. Članstvo v obe zvezi je prostovoljno in zaenkrat še brez članarine, a se bo ta kasneje začela pobirati. Slovenska kmečka zveza bi se naj financirala skoraj izključno sama, ZSKM pa vsaj 50%. S tem naj bi bila zagotovljena neodvisnost in samostojnost obeh organizacij. Najvišji organ je skupščina ZSKM in SKZ, ki ima svoj izvršni odbor in komisije za posamezna področja. Volitve v organe so neposredne. V SKZ imajo volilno pravico in pravico glasovanja izključno kmetje, v ZSKM pa imajo zagotovljeno dvotretinsko večino (tretino predstavljajo učenci in študenti kmetijstva, gibanja...).

Članstvo se loči na polnopravne člane in podporne člane (iz vrst kmetijske stroke, ekonomistov, pravnikov, sociologov...), ki lahko dajejo pobude in sodelujejo v organih zveze. Zvezi sta sestavni del RK ZSMS in RK SZDL. Na nivoju občine to ni obvezna oblika dela ZSMS in SZDL. Obe zvezi delujeta v skladu s svojima pravilnikoma in statutoma ZSMS in SZDL. Članstvo združuje vse, ki čutijo pripadnost kmečkemu stanu in živijo na območju Slovenije.

To naj bi bil osnutek samega oblikovanja strukture, seveda pa bo za uresničitev začrtane poti od spodaj navzgor in ne obratno, potrebno, da se sleherni slovenski kmet zave nujnosti po združitvi z drugimi kmeti, saj bo le tako moč organizirano zahtevati svoje pravice in posredovati tudi mišljenja in predloge za izboljšanje položaja v našem kmetijstvu.

Na javni kmečki tribuni 12. maja 1988 v Ljubljani smo člani iniciativnih odborov obeh zvez slovenskih javnosti lahko pokazali, da težnja po združitvi kmetov in organiziranem nastopu v okviru ZSKM in SKZ ni le težnja maloštevilnih nezadovoljnih, ampak, da za tem stoji vse slovensko kmetijstvo. Ta tribuna pa je prinesla še nekaj novega in to je proglasitev te tribune za prvi ustanovni občni zbor obeh zvez, kar je bilo potrjeno po demokratični poti na zahtevo udeležencev te tribune, podprta so bila programska izhodišča obeh zvez, na koncu pa smo oblikovali še sporočilo javnosti.

Tribuna oziroma ustanovni občni zbor je za nami, pred nami pa je delo, ne samo za eno, temveč za več generacij. Proglas tudi ni program, saj vseh težav čez noč ne bo moč odpraviti. Glavno delo pa je še pred nami in to je samooorganiziranje v odbore, kjer se določijo predstavniki, preko katerih bomo lahko neposredno delovali v ZSKM ali SKZ. Nekaj podobnega sem med vami že imel v Tuhinju in Komendi med mladimi zadružniki, kjer so izrazili kmetje svoje mišljenje o obeh zvezah in podprli njuni ustanovitvi. Nujno je, da se zopet dobimo skupaj, še bolj številno, seveda tudi tam kjer se doslej še nismo in se pogovorimo o tem, kako se bomo v naši občini organizirali in potem tudi uspešno delovali v ZSKM in SKZ.

Pri vsem tem vas moram še enkrat spomniti, da je potreba po organiziranem kmetu nujna, kajti posameznik proti množici ni isto, kot množica proti množici.

član ustanovnega odbora ZSKM JANEZ JERETINA

Dekle za pomoč v strelbi v popoldanskem času honorarno zaposlim. Gostilna Bevc, Ljubljanska 9, Kamnik.

Kje se zatakne, ko se pripravlja maturantski ples

Kaj, mislite, je višek srednje sole? Maturantski izlet? Vsekakor! Vendar so sedaj izleti že na začetku 4. letnika in niso tisto pravo. Za generacije, ki ne bodo imele maturo, je to nedvomno – MATURANTSKI PLES. In ker je to »množična« prireditev, zahteva brezhibno in natančno organizacijo, s katero pa se že nekaj časa res ne moremo posebej pohvaliti. Navada je namreč železna srajca in so po tej ustaljeni (ne)brezhibni poti krenili tudi letošnji maturanti.

Le kaj drugega kot nesoglasja so se izcimila iz tega! Vprašanje, kdo bo pripravil ples skupaj in kdo posebej, jim je že na začetku delalo težave.

Spet naravoslovci, kaj? – bi pomislili ekonomci in komercialisti. Pa še res je. Želeli so imeti ples zase v telovadnici šole, medtem ko bi imeli vsi drugi letniki ples v kamniški hali. Ideja sicer sploh ni slaba, čeprav je izvenela zelo sebično. Uspoštovati moramo predvsem potek takšnih prireditev, v katere je vključenih mnogo ljudi in dejstvo je, da veliko glav veliko ve (včasih še preveč), kadar kaj zaškripje in se kak dinar založi (noge dobi), pa postrežba ni dobra in še kaj...

Da ne boste mislili, da imajo ekonomci velik čut za diplomacijo! Tudi naravoslovci niso brez njega. Še posebno v 4. b ne. Razdvojeni, s kom bodo imeli ples in s kom ne, so se samoupravno odločili za glasovanje. Izid: ples bo s 4. a v šolski telovadnici. Za hrano poskrbi šolska kuhinja... Vse zmenjeno!!!

Ja, ja... Tako gladko pa spet ni šlo. Nekaj bistrih glav (diplomatsko usmerjenih) v 4. b je želelo po zgledu naše sodobne »socialističnomoralne« družbe glasovanje o že izglasovani stvari. Rezultat si lahko mislite, kakšen je bil (»premoči« raje ne bi omenjali): odločilo se je, da naravoslovci ne bodo nikakršne izjeme – maturantski ples bo za vse četrtošolce skupen.

Upamo lahko na vse najboljše. Sicer pa: KONEC DOBER,

DOBRO VSE!! Ples bo 21. maja!

Tako! Da kamniški občani ne boste videli le zunanjega sijaja takih prireditev in mislili, kako z lahkoto se taka reč pripravi. Lahko tudi sklepate, kakšne so šele nadaljnje zadrege in zapleti...

Novinarski krožek SENSŔRM

Kaktusi, moji prijatelji

Kaktusi ali kakteje so iz družine trajnih, mesnatih sočnic, večinoma brez listov, s preobraženimi trnatimi stebli; listnatih, ploščatih, kroglastih ali stebrihastih oblik in z velikimi, barvitimi cvetovi ter jagodastimi plodovi. Večina vrst je iz Južne Amerike, kjer prevladuje subtropsko podnebje. Z izgubo listov, katerih vloga opravljajo ozelenela stebela, in z ojačano povrhnjico, so se kakteje prilagodile suhemu podnebnju.

To je bil uvod o rastlinah, o katerih bo tekla beseda z gojiteljem in zbiralcem teh bodičastih, a lepih in hvaležnih prijateljev, Jankom Jamškom.

– Janko, si eden redkih Kamničanov, ki se že skoraj profesionalno ukvarjajo z gojenjem kaktusov. Kaj ti pomeni delo z njimi?

Najprej naj povem, da sem ljubiteljski gojitelj, saj me finančna plat ne zanima. Največ mi pomeni, da se lahko vsak dan psihično sprostim v rastlinjaku. Iz službe namreč pridem napet, notranji mir pa mi povrne zalivanje in presajanje, ki ga prav te dni opravljam. Tedensko tudi zasledujem razvoj rastlin in se trudim, da bi vsaki ustvaril pogoje, kot jih ima v naravi. Dokaz za to, da mi je uspelo, so največkrat živopisni cvetovi.

– Torej se ukvarjaš z gojenjem kot pravi vrtnar. Koliko let že razveseljuješ sebe in okolico s svojim hobijem?

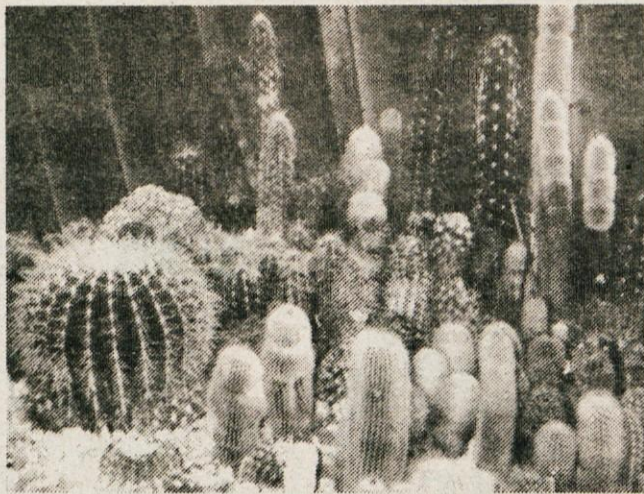
Veliko let. Ljubezen do rastlin mi je namreč vcepila mama, že v rani mladosti. Doma sem ji pomagala na vrtu, skupaj z njo kupovala sadike in seme in takrat se je začelo. Najprej sem v svet rastlin le pokukal, kasneje pa še vstopil vanj in do danes ostal v njem. Delo z rastlinami je namreč mik, kateremu se ne morem upreti.

– Koliko različnih vrst kaktusov že imaš in koliko si jih vzgojil sam?

Imam jih vsaj dva tisoč vrst, kar pomeni, da imam v rastlinjaku rastlinski svet v malem. Največ vrst imam iz subtropskega pasu, se pravi iz Južne Amerike, pa prav do Kalifornije. V Čilu je že tropsko podnebje, a zaradi velike višine Andov kakteje vseeno dobro uspevajo. Rad bi povedal, da se znajo zelo dobro prilagoditi, saj mnoge rastejo v predelih s komaj 100 milimetrov letnih padavin, druge pa prenesejo tudi do 2000 mm in več. Se pravi, da uspevajo tako v tropskih in monsunskih gozdovih, kakor tudi v suhih puščavah. Je pa res, da v vlažnih krajih, kot je Brazilija, uspeva manj vrst.

Koliko sem jih vzgojil sam ne vem, najbrž precej. Začel sem z gojenjem lažjih vrst, za katere sem semena kupil kar v trgovini, danes pa sejem le še redkejši in zahtevnejše vrste.

– In kje kupiš semena?

»V tujini je bilo izdanih precej katalogov, v katerih najdem vse kar želim. Včasih sem hodil kupovat tudi v Šentvid na Koroškem, kjer imajo veliko zasebno farmo in pa v Portorož. Sedaj, ko mi čas tega več ne dopušča, pošiljam naročila v glavnem po pošti.«

– Pojdiva še malce na strokovno stran. Kako vzgojiš eno rastlino, kakšno prst izbereš, kako jo neguješ?

»Še preden seme poseješ, moraš pripraviti pravilno prst. Ta naj vsebuje ilovnato prst, kremenčev pesek in preperelo listnato prst. Te sestavine zmešaš v enakem razmerju in delo se lahko začne. Tisti, ki se pa resneje ukvarjamo, pa dodajamo še del oglja, kostne moke ali roževine in zdrobljeno opeko. Eno od osnovnih pravil je tudi to, da nikdar ne dodajamo apnenčevega peska, saj tem rastlinam ni dovolj.«

Ko seme posadimo in ko to pokuka iz zemlje, moramo paziti, da dovajamo dovolj vlage, medtem ko svetloba še ni toliko pomembna. Rastlina namreč še ni oborožena z bodicami, ki so njena naravna zaščita proti premočnemu soncu. Ko odraste pa potrebuje manj vode in več svetlobe. Med razvojem jo tudi večkrat presadimo, saj se zemlja izčrpa. Ko dopolni 15 let, pa lahko presajanje počasi opustimo, saj rastlina ne obnavlja več koreninskega sistema, ki se med presajanjem rad poškoduje. Pri življenju jo obdržimo tako, da ji damo spet več vlage. Morda ste opazili, da je življenjski cikel teh rastlin podoben poti človeka. To je prav tako najbolj občutljiv po rojstvu in v pozni starosti, v zrelih letih pa poln moči.«

– Še nekaj nasvetov za amaterske ljubitelje in gojitelje, da jih ne bodo že njihovi prvenci pustili na cedilu!

»Prav, upoštevajo naj zgornje priporočilo; naj raje premalo kot preveč zalivajo, saj se rastlina lahko kar nekaj mesecev ohrani pri življenju z vodo, ki jo hrani v notranjosti. Če pa plava v tekočini, hitro zgine. Prst mora biti prepustna in ne preveč kisla in če opozorim še na premočen veter, ki rastlini škoduje, bo kar dovolj.«

– Hvala za pogovor in nasvete!

MATIC ROMŠAK

TISTI, ki vam gredo »pleh muz'ke« na živce, VSI, ki so vam zvoki pihalnih instrumentov pri srcu, TAKI, ki se namrščite, če zaslišite koračnice, ter seveda vsi DRUGAČNI, ki radi prislunete tovrstnim melodijam, pa polkam, valčkom in drugim skladbam godbenikov, (velja pa tudi za VSE TISTE, TAKŠNE in DRUGAČNE, ki ne pogledate stran, kadar se ob vas ubrano »sprehajajo« brhke mažoretke) – spodobi se, da vas pravočasno obvestimo: V KAMNIKU BO V SOBOTO, 18. JUNIJA 1988 veliko

SREČANJE PIHALNIH ORKESTROV GORENJSKE '88

Sodelujejo: Pihalna godba Moravče, Pihalni orkester Škofja Loka, Pihalni orkester Trzin, Pihalni orkester jeseniških železarjev, Pihalni orkester občine Kranj, Pihalni orkester DKD Solidarnost Kamnik, Godba na pihala KPD Šmiloh (avstrijska Koroška) in njihove mažoretne skupine. Prav je, da to veste VSI.

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS...

PETEK, 10. junija ob 15.30 in 20. uri Velika dvorana kina DOM, Kamnik ZADNJA PREDSTAVA GLEDALIŠKEGA ABONMAJA V SEZONI 1987/88 Tone Partljič, ŠČUKA DA TE KAP! Ribiška komedija

»Iz navidezno preproste komedijske zgodbe odmevajo sicer malce od daleč, pa še zmeraj dovolj razločno – resna vprašanja, ki nam bremenijo vsakdanje življenje (...)« – M. Kmecl Gostuje Slovensko ljudsko gledališče iz Celja

Nastopi pihalne godbe Solidarnost se vrstijo

Pihalna godba je letos, po preselitvi v nove prostore, postala izredno aktivna. Za praznik dela, je imela samostojne promenade koncerte v Motniku, Zgornjem Tuhinju in na Duplici.

1. maja je imela najprej promenade koncert v Kamniku in končno nastop v Kamniški Bistrici, skupaj s folklorno skupino Kamniška Bistrica.

V nedeljo, 22. maja, je godba Solidarnost nastopila skupaj s folklorno skupino K. Bistrica na Reviji pihalnih godb v Domžalah.

Za praznik mladosti je 25. maja izvedla promenade koncert na Titovem trgu v Kamniku.

V mesecu juniju pa pihalna godba načrtuje naslednje nastope:

11. junija – promenade koncert v počastitev krajevnega praznika v Komendi, 16. junija – promenade koncert v Domu upokojencev Kamnik, 17. junija – promenade koncert na Titovem trgu v Kamniku in 18. junija – bo pihalna godba Solidarnost soorganizator Revije pihalnih orkestror Gorenjske, kjer bo sodelovala 8 pihalnih godb. 25. junija – nastop ob prazniku DO Stol Kamnik.

Mladi glasbeniki na Koroškem

V sredo, 11. maja sta Glasbena šola Kamnik in Slovenska glasbena šola na Koroškem (Avstrija) pripravili skupni koncert. Koncert je bil v vaški dvorani v St. Janžu v Rožni dolini.

Kamniška glasbena šola je že drugi gostovala na Koroškem, le da tokrat z manjšim številom nastopajočih, kot pred dvema letoma, ko smo tamkajšnjim učencem predstavili vse instrumente, ki jih igramo na kamniški glasbeni šoli.

Letos so se predstavili Tomaž Plahutnik na citrah, solo pevka Brigita Vrhovnik ter kitaristi Damijan Dolinar, Klavdija Strgar, Sabina Grlic in Vlasta Štebe.

Koroško glasbeno šolo pa so predstavili učenci iz oddelka St. Janž, Bilčovs in Sveč. Pokazali so solidno znanje na instrumentih kot so violina, kitara, flavta.

Nastopajoče in poslušalce sta pozdravila pedagoški vodja glasbene šole na Koroškem, prof. Lovro Sodja in ravnatelj naše glasbene šole, Franc Lipičnik.

V preprosti, a dodobra napolnjeni dvorani se je ustvarilo prijetno vzdušje. Na naše veliko presenečenje je bilo v dvorani veliko mladih poslušalcev. Vsi prisotni so zelo pozorno poslušali in vsaki točki navdušeno ploskali.

Občinstvo je bilo res enkratno. V Kamniku se nismo doživela takega sodelovanja med dvorano in nastopajočimi.

Po končanem programu so mu pripravili še prigrizek, ki se mu je prav zares prilegel.

Rojaki na Koroškem so nas povabili, da jih še obiščemo. In če denarna stiska ne bo prevelika, upam da bo naše sodelovanje postalo tradicionalno.

Da je do tega sodelovanja prišlo, ima največ zalug Ivo Droljč, ki že peto leto uspešno prenaša svoje znanje tudi na tamkajšnje mlade glasbenike.

VLASTA ŠTEBE

Za tiste, ki vas zanima naprej, objavljamo še

PROGRAM SREČANJA:

ob 15. uri – Začetek povorke pihalnih orkestror in mažoret po ulicah Kamnika

(Metalka–Kidričeva–Titov trg–Maistrova–Trg prijateljstva) ob 16. uri – Koncertni nastop vseh sodelujočih skupin na Trgu prijateljstva

ob 18. uri – Spontani nastopi godbenikov od 19.–24. ure – Družabno SREČANJE ob zvokih godbenikov in ansambla MEDIJSKI ODMEV iz Zagorja

Za dobro jedajo in pijačo bo poskrbel RŔNDO VERONIKA Janeza Repanška!

Če vas prireditev mika, potem se odločite in PRIDITE ŠE VI. POSLUŠAT. GLEDAT. KOMENTIRAT.

ALI PA ZGOLJ ZARADI DRUŠČINE – Bolj lušno bo, če nas bo več! Seveda: Tisti, ki bi vas stvar motila, se boste tedaj morali Kamniku izogniti.

(– No, če bo vreme slabo, ne bo treba, kajti v tem primeru bo Srečanje skrčeno le na koncert ob 16. uri v Kinu DOM.) TOLIKO. Če ŠE KDO NE VE, mu, prosimo, povejte. DA SE NE BI POTEM JEZIL, DA...

V soboto, 18. junija torej. Kamnik, ob treh popoldne.

Zadnjič pod starim imenom

Šestega maja je Mešani študentski pevski zbor Kamnik zadnjič izvajal svoj letni koncert pod tem, deset let starim imenom. Pred desetimi leti so ga namreč ustanovili pevci nekdanjega gimnazijskega zbora, ki so s srednji šoli nadaljevali študij na ljubljanskih fakultetah. Tako so ohranili tradicijo dobrega petja med kamniško mladino

Pevce in pevke je prvih glasbenih korakov učila Katarina Arčon–Žavbi, od leta 1982 pa je na mestu umetniškega vodje Janez Klobčar. Le za eno leto ga je med služenjem vojaškega roka nadomestila Metka Pichler.

Koncertni program je vseboval sedemnajst pesmi, razdeljenih na dva dela. V prvem so nam pevci predstavili dela skladateljev, kot so Bards Lajoš, Jakob Petelin Gallus, Orlando di Lasso, Anton Dvorak in drugi, v drugem pa deset mlo zvenecih domačih pesmi, ki so med poslušalstvom natele na navdušen sprejem. Žalostno je le to, da ima zbor le dva tenorska glasova, kar je glede na reputacijo, in na želje zbora odločno premalo.

Zaželimo jim torej okrepitev njihovih vrst in naj novo ime zbora – Cantemus, v prihodnjih letih uspešno ponese po naši domovini, pa tudi zunaj naših meja.

Prodajni stroj in hladilnik gorenje. Tel. 831-313 (popoldne).

Iščem enoinpolsobno do dvoinpolsobno stanovanje za dobo dveh let. Tel. 348-124 (popoldne in zvečer).

Prodaj 7 ha gozda na Kisovcu pod Veliko planino najugodnejšemu ponudniku. Tel. 722-438.

Prodaj klavirsko harmoniko 96 basno Hohner. Tel. 831-160.

Zbiralna akcija

Šestindvajsetega maja je tekla zbiralna akcija rabljenih oblačil v vsej Sloveniji. Kamniška organizacija Rdečega križa se je na akcijo dobro pripravila, zato je tudi dobro uspela.

Številni anonimni občani so darovali oblačila, posteljino, obutev in vrsto drugega blaga, ki bo dobrodošel vsem pomoči potrebnim. Med zbranim materialom je precej otroških oblačil, za kar je RK še posebej prosil, zbranega je bilo precej neuporabnega materiala, ki bo poslan v industrijsko predelavo.

V naslednjih dneh bodo vestne članice RK vse prispelo blago sortirale, ga razporedile po namenih, tako da bo občinska organizacija RK kmalu zatem prosilec dodelila potrebno pomoč. S tem bo marsikateri družini olajšano preživljanje v teh težkih gospodarskih razmerah. Ob tej zbiralni akciji velja povedati, da so bile v zbiranje vključene skoraj vse organizacije RK v krajevnih

skupnostih, nekateri posamezniki pa so darovano blago pripeljali kar sami do skladišča.

Akcija je tekla usklajeno v vsej občini tudi zaradi razumevanja delovnih organizacij, Stol, KIK, Svilanit in Titan, ki so s svojimi vozili v celoti pravočasno vse zbrano blago pripeljali na zbirno mesto v Kamnik. Sodelovala so tudi gasilska društva iz Most, Komende in Duplice.

Občinska organizacija RK Kamnik ocenjuje, da se je zbiranje oblačil in drugega materiala po količini približalo lanski količini. Vsem darovalcem se za plemenito potezo in konkretno pomoč iskreno zahvaljuje. Enaka zahvala velja vsem organizatorjem ter poverjenikom RK in seveda delovnim organizacijam in gasilskim društvom, ki so s svojimi vozili in marljivimi šoferji omogočili uresničiti zbiralno akcijo.

STANE SIMŠIČ

Pionirski tabor »Sutjeska« na Testeri

Konec junija lani so nas starši pospremili na vlak. »Pridni bodite!« Cmok! Še kakšna solzica je kapnila in ... smer: Zagreb. Celih petnajst dni se ne bomo videli. Polni napetega pričakovanja smo po poti ugibali, kako bo na cilju naše poti.

V Zagrebu smo prestopili na vlak proti Novemu Sadu.

Drugo jutro, 30. junija, železniška postaja Novi Sad. Marsikdo od nas je bil prvič tako daleč od doma. Prvič tako oddaljen od mame in očeta ...

Testera. »No, zdaj vas bomo seznanili z redom na taboru, potem na kosilo in do 17. ure počivajte. Gotovo ste utrujeni po tako napornih potih. Nikar ne imejte tako kislih obrazov, na koncu bo še dovolj časa za jokanje ...«, nas je pozdravil komandant odreda. Malo smo se lomili s srbohrvaščino, a je kar šlo. Razmetali so nas po sobah, da bi se bolje spoznali.

Ze drugi dan so nas razporedili po četah, spet mešano. Pristala sem v drugi četi, samo še z eno sonarodnjakinjo, Barbaro. Pri družili so se nam še pionirji iz Romunije.

Naučili smo se mnogo pesmi, v prvi vrsti je bila himna tabora: Komandant Sava; kolo vsake republike ... Risali smo stenske časopise, izlili na papir svoje vtise o taboru ... Prišli so nas posnet za novosadsko TV, ničkolkokrat smo odgovarjali novinarjem z radia ...

Vsak večer se je tudi predstavila ena republika. Mi smo podrobneje predstavili našo okolico, zapeli tri pesmi, med njimi tudi Slovenskega naroda sin. To prelepo pesem smo vsi pionirji zapeli skupaj na zaključni prireditvi. Nasploh je bilo naše tamkajšnje življenje skoz in skoz prepleteno s pesmijo. Kamorkoli smo šli, povsod je odmeval naš glas.

Motilo nas pa je, zaspance, zgodnje vstajanje, jutranja telovadba ... Po zvočnikih nas je klical tata Brada; »Ajmo, deco, ustajte i juturnja gimnastika ... Ajmo mamine maze ...« Ne, to pa res nismo hoteli biti, zato smo se raje podvzivali. Potem pa dvigovanje prapora in himna.

Obiskali smo Beograd, Hišo cvetja, Titovo hišo, lovsko kočo, muzeje ... Titov Veles, kjer je bil podoben tabor: Titova mesta, bližnje Andrevlje, Novi Sad ...

in še in še. Nepozabna doživetja.

Ob večerih smo imeli razne igre med plesom ... Super! Tudi kviz o Sutjeski in »Kako se poznamo med seboj?« smo uspešno izvedli. Kolo ob tabornem ognju ... Obiskali so nas uredniki otroškega lista Neven, pesniki, pisatelji, brigadirji, pripadniki JLA, celo en Kamničan je bil med njimi.

Tekmovali smo v športu, poskali zmagovalcem ... Zadnji dan je bilo najtežje. Najprej smo imeli zaključno prireditev. Komandant odreda je najboljšim med najboljšimi izročil knjige in priznanja: »Najboljši pionir je bil Vojo Jelić iz Nikšića.« Buren aplavz. Vojo je stopil k zastavi, da bi jo skupaj s pionirko spustil.

»Najboljša pionirka je Tanja Mezga iz Kamnika«. Knjigo in diplomo sem še lahko vzela, potem pa so se mi udrele debele solze. Prva sem se spustila v jok, čeprav sem prvi dan zvesto obljubila, da ne bom jokala. Sledilo so mi vrstniki iz vseh koncev Jugoslavije. Vedeli smo, da se verjetno vidimo zadnjič, saj bi se težko srečevala s prijatelji: Danijelo in Ano iz Nikšića, Dimom in Loro iz Makedonije, Marjeto in Goranom iz Hercegovine, Sašom in Mičkom iz Kosova, Suzano in Vladom iz Zaječarja, Silvijo iz Subotice, Nelico in Mariusom iz Romunije ... morda se bomo videli edino s Kumrovcani: Tanjo, Lavom, Sanjo ...

Zbrali smo se objeti v kolu, prepevali, dokler pesmi ni udušil jok. Z nami so jokali tudi tovariši: »Jelena, prideš v Kamnik, ki je pobraten z Zrenjaninom?« sem jo spraevala v joku.

Med solzami so se slišale obljube: ne pozabi me, piši mi, telefoniraj mi, ...

Dva meseca po končanem taboru sem še vedno zbirala svoja nepozabna doživetja, prebirala razglednice in pisma iz vse Jugoslavije, ter svoj dnevnik, kjer sem zabeležila vse najlepše vtise.

Tanja Mezga, 8. c

OŠ Komenda - Moste

Prodaj popolnoma nov šivalni stroj Ruža B z omaro (v garanciji) za 550.000 din - 10% ceneje. Tel. 831-722 int. 43 (dopoldan).

Pomlad živo zaželena,
kje je tvoje cvetje, kje?
Rano, nade dobe mlade,
zginile ste vé.

(Gregorčič)

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj in nepričakovano sta nas zapustila oče in sin

MIRO in BOJAN
HOČEVAR
iz Žej pri Komendi

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naših najdražjih se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, posebno še Štebetovim za nesebično pomoč, prijateljem, znancem, njunim sodelavcem iz DO Avtomontaža, sodelavcem iz DO Stol, Bojanovim sosolcem, Matejnim sosolcem 7. b razreda OŠ Komenda-Moste, gasilcem GD Moste, KS Moste, Aktivu mladih zadržnikov in vsem, ki ste ju imeli radi, za podarjeno cvetje, tolažilne besede in spremstvo na njuni zadnji poti. Hvala govornikom iz DO Avtomontaža, KS Moste in GD Moste za poslovlilne besede ob odprtem grobu. Hvala tudi pevskemu zboru iz Avtomontaže in komendskim pevcem za zepete žalostinke ter gospodoma Pavliču in Štebetu za lep pogrebni obred.

Žalujoci: žena in mami Angela s sinom Miranom in hčerko Matejo, Martina, mama in stara mama ter drugo sorodstvo

Žeje, Britof pri Kranju, Potok, Draga, Kanada, maj 1988

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je za vedno zapustil dragi mož, oče, dedek, brat in stric

IVAN KORDIN
rez. kapetan I. klase v pokoju
s Fužin 8

Najiskreneje se zahvalujemo sosedom, prijateljem in sodelavcem za pomoč v najtežjih trenutkih, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej toplo se zahvaljujemo organom JLA, godbenikom, pevcem, praporščakom, govornikom, družbenopolitičnim organizacijam občine Kamnik, razredniku in sosolcem 5. b razreda OŠ Frana Albrehta. Še enkrat hvala vsem, ki ste ga spoštovali in se mu ob slovesu poklonili v spomin.

Žalujoci: žena, hčerki Dijana z družino in Dragica ter drugo sorodstvo

Kamnik, Vir, Ljubljana, maj 1988

Življenje v grobu ni izgubil,
kdor je veroval, upal, ljubil.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, starega ata in brata

FRANCA
SITARJA
iz Zapric 4

se iskreno zahvalujemo vsem, ki ste se prišli posloviti od njega, mu poklonili toliko prekrasnega cvetja, ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti in nam izrekli sožalje. Posebej smo dolžni zahvalo dobrim sosedom, sodelavcem DO Stol, Svit in Kočna, kamniški godbi, dr. Nevenki Dolenc-Šečer za vso skrb in prizadevanje v času njegove bolezni, zdravnikom in strežnemu osebju UKC, Hematološke klinike v Ljubljani, župniku za pogrebni obred in g. frančiškanku p. Karlu za zadnjo popotnico. Vsem in vsake-mu posebej naša iskrena hvala.

Žalujoci vsi njegovi

Kamnik, Komenda, Ludwigsburg, maj 1988

SMRTI

TRNOVEC Štefanija, os. upokojenka iz Ljubljane, Menardova 7, stara 83 let

TERBOVŠEK Terezija, gospodinja iz Kamnika, Novi trg 33, stara 58 let

KUBELJ Frančišek, inv. upokojenec iz Suhadol 66/a, star 57 let

DOLINŠEK Marija, druž. upokojenka iz Kamnika, Maiostrova 10, stara 87 let

ŠLEBIR Franc, os. upokojenec iz Županjih njiv št. 2, star 79 let

BROZOVIČ Antonija, druž. upokojenka iz Zg. Stranj 7, stara 85 let

SEČ Silva, druž. upokojenka iz Reke, stara 75 let

RESDEVŠEK Marija, druž. upokojenka iz Senovega, stara 85 let

GOLOB Stanislav, kmet iz Brezij nad Kamnikom 5, star 59 let

TOTER Marija, druž. upokojenka iz Gorenja 22, Šmartno ob Paki, stara 82 let

KREMŽAR Janez, upok. lončarski mojster iz Gmajnice 64, star 60 let

SLAPNIK Matej, preužitkar iz Šmartna v Tuhinju 32, star 86 let

ERJAVEC Ivana, os. upokojenka iz Duplice, Groharjeva 8, stara 60 let

MOJ MIKRO

Iz junijske številke:
»Top Gun« pod kupolo

ZAHVALA

V 64. letu starosti nas je mnogo prezgodaj zapustil dragi mož, ati in ata Ivo

IVO KOČNIK
s Kettejeve 10, Kamnik

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Hvala govornikom (tov. Novaku, Modicu in Merčunu), pevcem in g. župniku za poslednje slovo ob odprtem grobu in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Hvala tudi osebju ZD Kamnik (dr. Ahlinu) in Kliničnega centra v Ljubljani (CIT).

Žalujoci: žena Lenčka, sinova Dušan z družino in Andrej

Kamnik, maj 1988

ZAHVALA

V 77. letu nas je za vedno zapustila skrbna mama, stara mama, sestra in teta

MARIJA US
iz Gabrovnice 6

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za pomoč, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njuni zadnji poti. Še posebej toplo se zahvaljujemo patronažni sestri Aleksandri Gerbec in gospodu župniku za lepo opravljeno slovo.

Žalujoci vsi njeni

Gabrovnica, Špitalič, Hruševka, Mekinje, Kamnik, Srednja vas, Domžale, Kostanjevica na Krki, Češnjice, Loke pri Blagovici, maj 1988

ABC POMURKA

trgovsko podjetje
KOČNA s.p.o.
Kamnik

OBNOVLJENA SAMOPOSTREŽNA
NA ZAPRICAH

Pred kratkim smo odprli popolnoma obnovljeno samopostrežno prodajalno na Zapricah. Že dolga leta je klicala po temeljiti obnovi. Celotna investicija je stala blizu 6 starih milijard. Ker smo v prostorih najemniki, je del stroškov prispevala tudi SSS občine Kamnik. Zamenjana je vsa dotrajana oprema z Alprem in LTH elementi. Prodajno površino smo precej povečali tudi s 5-višinskimi policami, kar bo omogočilo večji asortiman blaga. Trgovina je odprta non-stop od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure. Ob nedeljah bo letos dežurna od 8. do 11. ure takrat, kadar bo na razporedu dežurstev tudi Mercator na Duplici.

Pridite, zadovoljni boste z našo ponudbo!

ABC POMURKA, TP »KOČNA«, TOZD MALOPRODAJA

Delavska univerza Kamnik
(SENŠRM - Novi trg 41/a)

prireja v jeseni 1988 naslednje

tečaje:

- higienskega minimuma
- nemškega jezika I., II. in III. stopnje
- angleškega jezika I., II. in III. stopnje
- nemškega jezika za predšolske otroke
- vesele urice telovadbe za predšolske otroke
- tečaje krojenja in šivanja - začetne, nadaljevalne
- 10 prstnega slepega tipkanja - začetni, nadaljevalni
- kleknanja
- večerno osnovno šolo za odrasle

Prijavite se pisno ali po telefonu 831-064.

Prijave sprejemamo že v juniju 1988, vsak dan od 7. do 15. ure.

OBČANI KAMNIKA
IN OKOLICE - POZOR!

AMD KAMNIK vabi k sodelovanju vse zainteresirane moške in ženske, ki imajo veselje za delo z ljudmi.

Zaposlimo enega inštruktorja v redno delovno razmerje in več inštruktorjev za honorarno delo.

Vsi, ki mislite, da vas to delo zanima in bi ga z veseljem opravljali, se javite pisno ali osebno na naslov: AMD KAMNIK, Trg svobode 6, vsak dan od 14. do 16. ure.

Tekstilna tovarna
Svilanit Kamnik,
TOZD Svila

išče v Kamniku oz. bližnji okolici

skladiščni prostor

v velikosti 200 do 300 m³ prostornine, največ za dobo 6 mesecev.

Ponudbe posredujte pisno na SVILANIT Kamnik, TOZD SVILA ali ustno po tel. 831-711, int. 02.

● Črna kronika

Pa je pomlad prišla

In kaj nam je prinesla? Novo devalvacijo, nove podražitve in ostale »majske ukrepe.« ki menda spet obetajo novo pot v lepše čase. Tudi na področju Črne kronike je prišlo do bistvenih sprememb. Zabeležili smo dve poplavi; v Ideji in v stanovanju na Tuhinjski cesti, dve povoženi srni, dva požara v gospodarskem posloplju v Stahovici in na Veliki planini v koči DO Lek ter močno povečano število prometnih nezgod.

Prometne nezgode – 41

Prometna situacija se je v občini močno poslabšala predvsem na račun zadnjih majske dni. Od 27. do 30. maja se je na naših cestah zgodilo kar 19 nezgod, od tega sedem s telesnimi poškodbami. Ena oseba je tudi izgubila življenje. Zanimiv je še en podatek. Med prvomajskimi prazniki je bila le ena lažja nezgoda, ki jo je seveda povzročil »prijatelj alkohola.« Ta sicer v maju ni prevladoval kot glavni krivec zanje, ampak sta bila to neprimerna hitrost in izsiljevanje prednosti. Se pravi, da je glavni krivec še vedno voznik, ne pa vremenske razmere in slabe ceste.

● Henrik Z. je bil prvi povzročitelj hude PN v mesecu maju. Svojo »enaindvajsetico« je vozil po regionalni cesti iz Mengša proti Kamniku, ko ga je pri odcepu za Podgorje zaradi prevelike hitrosti zaneslo v levo, naravnost v občestno ograjo. Preizkus trdnosti in prožnosti je slednja kar dobro prestala, slabše pa vozilo (glej sliko), ki ga je odbilo od nje, proti Korenovi poti. Sorazmerna hitrosti ob trku in vrednosti vozila je tudi materialna škoda, saj znaša več kot 10.000.000 dinarjev. Še dodatna minusa za voznika sta bila opazna vinjenost in sled poškodbe pri sovozniku, zato se kazenski ovadbi nikakor ni mogel izogniti.

● V prometni nezgodi, ki se je pripetila v bližini Špitaliča, pa je »ta kratko« odnesel Mirko H. iz Vrbja. V blagi desni, a nepregledni ovinek je zapeljal še brez skrbi. Ko pa je iz nasprotne smeri pribrazilo neznanu tovornu vozilo, se je situacija v trenutku spremenila. Mirko se mu je umaknil skrajno desno, na nevtrajno bankino, ki je popustila in je zgrmel v jarek. Na avtomobilu je nastalo za 450.000 dinarjev škode. Mirka in njegovo vozilo so že potegnili iz jarka, neznanega povzročitelja pa še niso odkrili.

● V naselju Potokov v Tuhinjski dolini je s ceste zletel češki državljan Vaclav Č. s svojim trambantom. Ko je peljal iz Motnika

proti Kamniku, ga je namreč zamotil desni ovinek, da je zapeljal v levo, zunaj vozišča, v gospodarsko poslopje. Ker mu ni nihče odprl vrat, je moral moč organizirati prevoz razbitega vozila na ljubljansko carinarnico. O vzrokih za nesrečo lahko samo ugibamo. Morda so Vaclava preveč prevzele naše naravne lepote, morda ni vajen hitrih in brezhibnih cest kot so naše ali pa je vmes še kaj tretjega.

● Ni PN, je pa vredno zapisa, saj dogodek opozarja in kaže, do kakšne katastrofe lahko pripelje človeška neprevidnost. Majsko noč je skazil požar, do katerega je prišlo na Veliki planini. Usodnega večera se je v koči DO Lek vrnilo osem ljudi, ki so tiste dni

počitnikovali v njej. Ker jih je na planem ujela nevihta, so mokra oblačila razobesili okrog peči in odšli na nočni počitek. Oblačila so se kmalu vnela, ogenj se je razširil še na pohištvo in spanja je bilo konec. K sreči so se vsi rešili, čeprav z opeklinami in poškodovanimi dihalnimi organi. V najkrajšem možnem času so jih s helikopterjem odpeljali v ljubljanski klinični center, kjer so tri obdržali na zdravljenju. O materialni škodi nima smila govoriti, prav tako bi bil odveč tudi vsak nadaljnji komentar.

Kazniva dejanja – 30

V povprečju je bilo vsak dan eno, čeprav je res, da jih je bilo največ med prvomajskimi prazniki. Je že tako, da se marsikateri »ročič« ni ljubilo iti več domov s praznovanja, pa je zajahala prvo kolo in se odpeljala proti domu; ali vsaj do prvega jarka. Našteli smo tudi tri vlome, pet kraj denarja ter več kot deset izgubljenih denaric in torbic z dokumenti. Malce več previdnosti torej ne bi škodilo.

● Iz zdravstvenega doma so javili, da je v Tuhinjski dolini prišlo do uporabe hladnega orožja.

Kristina S. je namreč zaboljela svojega moža, da so ga morali odpeljati na nujenje zdravstvene pomoči. Do tega neljubega dejanja je prišlo med prepričanjem v stanovanju. Še preden so padli prvi udarci, se je Kristina zavarovala in možu započila v nadlaht leve roke nož. Poškodba je bila lažje narave; ženo so kazensko ovdarili.

● Denarna kriza je res problem, a samo za nekatere. Drugi se hitro znajdejo in »zaslužijo« denar na najlažji možni način. Eden izmed njih se je odločil za delo v zdravstvenem domu. Opravi ga je z uspehom, saj je iz odklenjene garderobe ukradel perici Poldki 60.000 dinarjev in ključ od vhodnih vrat starega ZD. Ker storilca še niso odkrili, bi bilo potrebno nemudoma zamenjati staro ključavnico in tako preprečiti nenapovedan nočni obisk »priložnostnega delavca« ali bolj rečeno – tatu.

● Nov poskus kaznivga dejanja v DO se je zgodil v Menini. Neznani storilec, ki je med odpadni material skrnil 15 hrastovih stranic, je tako dokazal, da opozorila v našem časopisu niso prav nič zalegla, saj se kraje družbenega premoženja nadaljujejo. V Menini je delovodja stranice pravi čas opazil, jih odstranil iz odpadnega materiala ter sprožil akcijo, ki pa še ni prinesla pravih rezultatov. Če pa drži pregovor, da gre vsak osel enkrat na led, lahko pričakujemo, da bo neznani odtujevalec dobil tudi svoje ime.

● Natararica, zaposlena v kamniški Planinki, je prijavila in podala zapisnik o sprejemu ustne kazenske ovadbe za tatvino denaric. Ukradena ji je bila med delovnim časom iz torbice, ki je ležala v kotu točajne mize. Ker je bilo v njej 50.000 dinarjev, 200 DEM, 50 ATS, devizna in dinarska knjižica, voziško dovoljenje in osebna izkaznica, se nam zdijo njeno ravnanje kar malce neodgovorno. V današnjih časih se namreč vsaka marka skriva v nogavico, nepridipravom pa se ponudi pod nos le kakšen dinar.

● Francka K. iz Ljubljane je prijavila vlom v svoj vikend, ki stoji nad naseljem Godič. Miličnik, ki je odšel na kraj, je ugotovil, da je neznanec vlomil skozi vhodna vrata z izvijačem, razmetal prostore, se najedel, v njem prespal in ga zjutraj zapustil z ukradenim predmetom. Ker je bil to lok znamenit King sklepa, da vlomilec preveč gleda filme o Rambou, Conanu in Tarzanu. Kaj ko bi poskusil raje z Miki miško ali Tomom in Jerryjem.

● Franc P. je prijavil »hudo kaznivo dejanje«, v katerem je bil neposredno oškodovan. Neznani »kriminalci« so mu namreč v nočnem času iz neograjene vrta izpulili tri solate in ga tako prikrajšali za okusen obed. Miličniki so šli v akcijo, ki pa se je zaradi kompleksnosti dejanja kaj hitro končala. Malce težko bi bilo namreč prekontrolirati nekaj sto kuhinj in poiskati pravo solato – edini dokazni material.

Javni red in mir-34

Največ težav je v maju miličnikom povzročil javni nered in nemir, saj je v dveh primerih prišlo tudi do uporabe hladnega orožja, kar je svojevrstna novost. Je pa res, da je naša borbena pripravljenost na višku, čeprav bomo tudi v našem časopisu zanimali neupravičene govorice o vojaškemu udaru v Sloveniji. Dovolj udarov imamo namreč po domovih in »ostarijah«.

Praznovanje 1. maja je za nami. Ostal pa je grenak priokus, ker je nekaj veseljakov v Kamniški Bistrici praznovalo čisto po svoje. Sindikalni boni jih niso niti približno niso zadovoljili, saj so tankali naprej, do mere, pa tudi čez njo. Mirko K. iz Črne in Esad H. iz Stahovice sta po veseljenem prostoru nadlegovala in izzivala k pretepu ostale goste, dokler ju miličniki niso opozorili. Pa tudi to ni zaleglo, saj sta se kmalu stepla in fizično uprla možem postave, ki so ju nemudoma transportirali v Kamnik, kjer sta se v prostorih za iztreznitev lahko družno veselila naprej.

● Do družinskega spora je prišlo tudi v Bištrici, kjer se je po prihodu domov razburil družinski poglavar Jože K. Vinjenost je namreč v njem zbudila željo za dokazovanje, pa se je odločil, da bo ženo pretepel z grabljami. Sin mu je to preprečil in poklical miličnike, ki so razburjenega moža odpeljali s seboj. Upamo, da je v kletnih prostorih postaje našel še druge možnosti za dokazovanje.

● Občan je obvestil miličnike, da v strugi Kamniške Bistrice leži neki možki in da ga mimoidoči ne morejo potegniti iz nje. Nemudoma so posredovali, Franca G. potegnili na suho in ugotovili, da ni šlo za poskus samomora, niti za kaznivo dejanje, ampak je revež malce preveč popil, tako da ni opazil, kdaj se mu je Nevljica približala in mu izmaknila pot izpod nog. Kljub temu, da vsaka šola nekaj stane, jo je Francelj poceni odnesel; brez poškodb, a z mokrimi hlačami.

● Milenka I. iz Komende je

prijavila moža Seada, češ da jo je pretepel in nagnal iz stanovanja. Miličnika sta med postopkom Seada opozorila, naj žene ne meče iz stanovanja, saj do tega nima niti najmanjše pravice, ker živi v Domžalah pri drugi osebi ženskega spola. Pa tudi stanovanje je ženino.

V prispevku bomo osvetlili še problematiko, pred katero se vedno radi zatiskamo oči in nje- no reševanje prepuščamo drugim. **Slavko Zrilič, višji miličnik I. razreda** je kot javni tožilec ribiške družine za disciplinske prekrške članov RD in krivolovcev in dolgoletni ribiški čuvaj eden izmed najodgovornejših, da nam osvetli dogajanje ob in v naših rekah.

»Kot javni tožilec po republiškem ribiškem sladkovodnem zakonu sestavljam obtožnice zoper kršitelje, ki se potem pošljejo disciplinskemu sodišču ribiške družine. Ta potem po obravnavi sprejme ukrep izključitve ali denarne kazni. Le-te so dokaj ostre, saj krivolovca vsaka riba stane 25.000 dinarjev, če pa ga zalotijo brez ulova, plača kazen v višini trikratne vrednosti ribiške dovolilnice za revir, v katerem je lovil.

Članov naše družine, ki ne spoštujejo predpisov, vsako leto zalotimo približno deset. To pomeni, da ulovijo večje število rib kot je dovoljeno, da lovijo na nešportni način, na nedovoljeno vabo ali pa zunaj sezone, v pustolovu. Krivolovcev zalotimo več, tudi do štirideset; največ v Nevljici in Kamniški Bistrici. Da bo volk sit in koza cela svetujem vsem, ki imate željo loviti ribe, pa niste člani ribiške družine, da se oglasite v Turističnem biroju Kamnik, v gostilni Gams, v go-

stilni Jerman v Mostah ali pri meni, kjer boste lahko za zmerno ceno kupili dnevno ribolovno dovolilnico za reko Kamniška Bistrica, bajer na Križu, pa tudi za druge revirje ribiške družine Domžale.

Precej sem povedal o krivolovcih, ki pa niso največji iztrebljevalci ribiškega zaroda, ampak so to delovne organizacije. O tistih, ki onesnažujejo, je bilo že dosti govora, zato tokrat ne bom omenjal imen. Strupene odplake povzročajo množične pogine rib in tako močno siromašijo naše reke. Še enkrat bi jih opozoril, naj odplake odvajajo v industrijsko kanalizacijo, ki vodi v čistilno napravo pri Domžalah. V nasprotnem primeru se proti DO sproži postopek na sodišču, ki pa se največkrat zavleče tudi do nekaj let in ne prinese večjih koristi naši družini, DO pa spravi ob dobro ime.

Omenil bi še ene onesnaževalce. Pomore rib povzročajo tudi zasebni obrtniki in kmetje. Slednji izpirajo v rekah škropilnice, vanje izlivajo gnojnico itn., obrtniki pa spuščajo kemične odpadke in druge škodljive snovi.

Naj bo dovolj; potrudimo se vsi skupaj, da v vedah ohranimo življenje, ne pa jih spremenimo v industrijske kanale.

Najditelji – Najdeno

Franc Bruser iz Kamnika – kolo z motorjem, Dušan Kožman iz Vrhpolj – senzor za odpiranje garažnih vrat, Marko Dolenc iz Kamnika – paket Tosaminih PVC otroških hlač, Tomi Veličkov in Marinko Sartek iz Kamnika – starejša pony kolo, Ciril Turnšek iz Stahovice – ženska torbica.

MATIC ROMŠAK

Ljudje in viharji na Lotse Šaru

nadaljevanje
Ponočje je snežilo, pa vseeno sta naslednje jutro odšla zdravnik in Pubi proti taboru dve. Vihar ju vso noč ni pustil spati in zdravnik je zjutraj »junsko« priznal: Cene, tu gor je en velik z...! Pubiju je pravkar v rokah eksplodirala plinska bombica. Ostala dva brez kuhališča, ker je drugo bombico izstrelilo čez steno, šotor šerp je porušen, prinesla ga bova v bazo, snežni in mraz je...»

Zveza je bila silno slaba, zato jima nismo mogli odgovorjati. Zvečer smo zdravniku čestitali za višinski rekord 6300 m, Pubiju pa dali priznanje »strokovnjak« za priziganje plinskih kuhališkov. To je menda počel po Markovih instrukcijah. Ni gorelo, je pa eksplodiralo. Bolj kot smeha sem bil vesel, da je Pubi živ in zdrav stal pred nami.

Na gori je še en dan besnel vihar, v bazi pa je sneg hitro kopal. Od šestindvajsetih dni smo imeli lepo vreme samo štiri dni in enajst dopoldnevo. Nekaj mož je bilo lažje bolnih, vsi pa smo že občutili utrip življenja, ki ga je krojilo vreme. Radio Katmandu pa je še naprej napovedoval oblačnost, sneženje in viharje. Veliko tujih ekspedicij je že zapustilo Himalajo, tudi češka, s filmsko ekipo pod Everestom, se je odločila za odhod. Mi takó še nismo razmišljali. Naš izziv so bili tudi Francozi, ki so brez gorniške etikete skušali priti čimprej, čimvišje in po naših vrveh, ki smo jih čez steno napenjali sedemnajst dni. To je bilo vedno brez vsakršne zavesti. Privilegij so

si poiskali celo pri svoji ambasadi v Nepalu in vojaški misiji v Indiji. Od njih sem kot vodja odprave prejel pismo, naj bomo s francoskimi plezalci prijatelji in naj v sožitju premagujemo napore pri osvajanju vrha Lotse Šar. Zelo smo bili jezni na Francoze, ker so nas imeli za »malek«, medtem ko je ista francoska odprava švicarski nekoč plačala desetisoč dolarjev odškodnine, ker je po njihovi smeri plezala na Everest. Kljub dogovoru in obljubi, nam odškodnine se niso plačali. Naš cilj je bil vrh, prepričani smo bili, da jih ni, prepričani smo bili, da jih ni, prepričani smo bili, da jih ni, prepričani smo bili, da jih ni...

V bazi je snežilo vse popoldne in še ponoči. Zvečer smo dolgo časa duhovičili v jedilnem šotoru in nekdo se je oglašil: »Res smo že dolgo časa od doma. S seboj sem imel osem gat, imam pa samo še dvojce. Marsikdo je tudi na ta način »meril« čas v Himalaji.

Jutro devetindvajsetega aprila je bilo lepo. Vsi smo bili odlično razpoloženi. Tomo in Andrej sta se pripravljala za odhod v steno, pred tem pa sta popravila vsak čeden kupček čopov z marmelado. Pridružila sta se jima še dve šerpi. Srčno sem upal, da bo vreme danes, jutri in še kakšen dan. Bosta uspela postaviti tabor štiri? Boste č...? Nekaj ur za njima sta odšla še Filip in Silvo. Naslednji dan bodo odšli še drugi, če...?

Tudi Andrej in Tomo sta prvi raztežaj potegnila do tabora tri, od 5250 m na skoraj 7000 m. Neznosno vreme nas je sililo v alpski slog osvajanja vrha, čimhitreje, čimvišje. Toda, ko

sta dosegla tabor, je v steni že bučalo. Vreme je premagovalo sleherni taktiko.

»Šotora na trojki sta zasuta, zato sva jih dolgo časa odkopavala,« sta sporočila Tomo in Andrej, Filip in Silvo pa sta zaradi boljšega počitka prespala v taboru ena. Mogoče bo jutri boljše, smo vse bolj nezaupljivo razmišljali. Marko se je zvečer vrnil izpod čudovitega šestisočaka Ama Labée. »Olupljen si kot zrela breskva«, ga je nekdo dražil. Bil je res nevarno opečen od sonca, zdravnik ga je seveda okregal.

Tridesetega aprila so nebo prekrivali kopenski oblaki. Nič obetavni. Steno in vrh so s snegom posipali viharji z juga in Tibeta. Nismo bili presenečeni ampak razočarani, saj je divjanje viharja na gori postala že vsakdanjost.

»V taboru je nevzdržno mraz. Sneg je vso noč zasipal šotor, vihar ga hoče porušiti. Slabo sva spala. Utrujena sva, ne počutiva se dobro. Vihar je vedno močnejši. Še bova počakala...«

Tomove besede iz tabora tri so bile komaj razumljive, toda resnost razmer na gori smo videli tudi iz baze. Nad sedemtisoč metri je bila gora že v oblakih in v njih so izginjali curki snega, ki jih je ustvarjal vihar nad južno steno. Vrnitev v bazo je bila edina rešitev. Vrnila sta se tudi Silvo in Filip. Tedaj je že v bazi močno snežilo.

... in potem je »samo« štiri dni razsajal snežni metej, le zjutraj je kdaj za krajši čas posijalo sonce, da smo ogreli premarzela telesa...

Nadaljevanje prihodnjč

CENE GRILJC

Občinsko tekmovanje v gimnastiki

Tudi letos je osnovna šola Frana Albrehta iz Kamnika pripravila občinsko tekmovanje v gimnastiki, ki so se ga udeležile ekipe vseh šol. Zanimivo je opazovati fante in dekleta pred tekmovanjem. Skoraj na vsakem obrazu zaslediš tremo, ki je včasih velika, prevelika, včasih pa komaj zaznavna. Vsi se ogrevajo, da bi na orodjih lahko pokazali čim bolj izvedene vaje. Gimnastika je šport, ob katerem ti ne more biti dolgčas. Polna je nekih dogajanj, zato je tudi zelo priljubljena med občinstvom. Na vsakem tekmovanju je polno radovednežev. Glejajo telovadke in telovadce, ki so celo leto vadili za to tekmovanje. Lahko bi se reklo, da je bilo to zanje zelo naporno. Enkrat, dvakrat, morda tudi trikrat na teden so vsaj uro in pol prežvečeli v telovadnici, si sestavljali vaje, jih dopolnjevali, vadili teje elemente in to vse zato, ker so vedeli, da jih čaka tekmovanje, ki bo prineslo rezultate njihovega dela.

Rekla bi, da so se vse skupine dobro odrezale, še posebej pa OŠ Duplica, ki je pobrala skoraj vsa prva mesta. S takimi uspehi gimnastičarji dobijo novo voljo za zahtevne treninge in za doseganje novih uspehov.

MANCA IRT, Novinarski krožek OŠ Duplica

Garaže v Kamniku ali okolici v zvezem v najem. Tel. 831-856.

Literarni zbornik SENŠRM

Zbornik, ki ga ni dovolj le prebrati, ampak ga je vredno imeti doma. Literarni zbornik ni le plehka tiskovina, je veliko več. Skriti talenti (bi lahko rekli) so se odkrili svetu. Za nekatere smo lahko celo prepričani, da niso le muhe enodnevnice, ampak da bomo o njih še slišali. Ob tem ne smemo mimo dijakinje Mete Tušar (1. letnik naravoslovno-matematične smeri). V tem zborniku si je z vso upravičenostjo zagotovila največ prostora. Lahko si prebere njeno izmišljeno zgodbo »Moj veliki brat« v štirih poglavjih. Zgodba je bila brana na ljubljanskem radiu in predvajana štiri ponedeljke zapored v oddaji Ponedeljkov križem-kraž. Zgodba opisuje najstnico in njenega brata na način, kako mladi doživljamo težave odraslih, se z njimi spopadamo in jih več ali manj uspešno tudi rešujemo.

Meta piše tudi pesmice, nekaj najboljših je v tem zborniku tudi objavljenih.

Poleg njenih so še stvaritve več kot 20 drugih dijakov, ki jih je vredno prebrati. Vidi se, da ne pišejo proze takrat, ko imajo čas, in pesmice le v svojih stiskah. Vprozi se odločijo za neke vrste diplomacijo in počasi, brez ihtavosti in prenatrpanosti zapišejo svoje misli, dvome, doživetja in predstave. Po nekaj prebranih sestavkih in pesmih si zaželi česa

podobnega še brati. Teme so jasne in se ne ponavljajo. So izbršene in nadvse zanimive. Globina misli je neizmerna. Ni težav pri odkrivanju poglobljenosti na vojno, mir, ekologijo, kulturo, čas, v katerem živimo. Teksti so nabiti z energijo, ki se z lahkoto prenese na bralca. Dijaki so sentimentalni, vendar to še ne pomeni, da niso resni. Nasprotno, pokaže se zelo velika zrelost. Danes biti mlad ni nič manj težko. A ne plašimo se! Še vedno smo mladi mladi. Zaljubljeni, razočarani, neresni (?), radovedni, zalezavi, ...

Za zaključek je treba pohvaliti še zelo zanimivo tekstovno in likovno obdelavo, uredniški odbor z mentorico Mojco Poznanovič in člani šolskega fotografskega krožka. Na vsak način bomo z navdušenjem čakali nov literarni zbornik naših sošolcev.

VERONIKA ŠTUPAR, Novinarski krožek SENŠRM

Prejemniki spominskih značk

Udeleženci pohoda

Blegoš je vabil

Med zadnje spominske, deloma zimske pohode, sodi tudi Blegoš. Kamniški planinci so se v tem letu udeležili že slovesnosti na Dražgošah, Poreznu, Stolu, zadnji je bil pohod na Blegoš, visok 1563 m nadmorske višine. Tokratnega pohoda se je udeležilo izredno veliko mlajših in zrelih planincev, tako, da je bilo v avtobusu kar

tesno. Pohod na Blegoš je izvršen med lažje ture le, če ni snega, sicer pa je spust z vrha do kočice pod Blegošem kar zahtevana tura. Zanimivo je, da je bilo na pohodu več celih družin, otroci, poleg staršev pa že tudi njihovi vnuki.

Kako velik je bil interes za vzpon na Blegoš pove že podatek, da je ob zak-

ljučku letošnjega pohoda prejelo skoraj 20 udeležencev bronaste, srebrne in zlate značke za dvakratni, štirikratni oziroma šestkratni obisk.

Med udeleženci so bili najmlajši stari 8 let, najstarejši pa kar 84 let – France Štefula, ki je ves zadovoljen pripovedoval, kako je zmogel kar zahtevno pot. Skoraj vsi so prispeli na vrh, nekaj jih je prišlo po nekoliko zložnejši poti do kočice pod Blegošem, kjer je bila tudi spominska slovesnost. Prigrizek iz nahrbtnika je kar dobro

del in olajšal spust v dolino po obronkih Blegoša nazaj do Črnega kala in nato do izhodišča, na Javorje, kjer je čakal avtobus.

Na Črnem kalu so vsi pohodniki vtisnili žig v knjižico pohodov, prejeli značke ali pa jih bodo prejeli prihodnje leto, ko bodo izpolnili pogoje za sprejem spominskih značk.

Tudi drugo leto se zopet vidimo na vrhu Blegoša so zagotavljali in verjeti je tem planincem, da bodo res prišli.

STANE SIMŠIČ

Novice iz atletskih vrst

Po uspešno zaključenih sindikalnih športnih igrah v šahu, kjer je ekipa Stola osvojila prvo mesto pred ekipo KIK-a in ekipo občinskega sindikalnega sveta, so zmagovalci nastopili še na jubilejnem 40. delavskem šahovskem prvenstvu Slovenije. Prvenstvo je zelo dobro organiziral šahovski klub Fronta iz Ljubljane. S pomočjo računalniške obdelave rezultatov je tekmovalje v soboto, 14. maja, zelo hitro in vzorno potekalo.

V Klubu delegatov so igrali 11 kol po švicarskem sistemu. Vsak igralec je imel na voljo 15 minut časa, da odigra svojo partijo v aktivnem šahu.

Na prvenstvu, ki je bilo eno najmnogičnejših doslej, je nastopilo 39 ekip iz vse Slovenije. V dramatičnem finišu so zmagali gostitelji – šahisti iz Fronte, pred ekipo Iskre iz Kranja.

Ekipa iz Stola, ki so jo sestavljali Marjan Karnar, Boris Bavčar, Tone Trebušak in Franc Poglajen, se je v tej konkurenci uvrstila na petih zmagah, treh porazih in treh neodločenih izidih na odlično osmo mesto, kar je izreden uspeh teh prizadevnih šahistov. Vrstni red se je določil tako, da je ekipa za zmago dobila dve točki, za neodločen izid pa eno. V primeru enakega števila točk je bilo odločilno še, koliko točk so zbrali igralci skupaj. Tu pa so bili šahisti Stola odlični. Boris Bavčar je na drugi deski zbral kar 9 točk. Tako je potrdil odlično formo z zadnjega brzoturnirja na Duplici, kjer je zbral vse možne točke in zmagal pred Vavpetičem iz Domžal. Vrstni red: Fronta Ljubljana 21 točk (32), Iskra Kranj 19 (31,5), Dom JLA Lj. 15 (27,5), REK Trbovlje 14 (27,5), LB Lj. 14 (26,5), Papirnica Količevo 14 (26,5), Veriga Lesce 13 (27,5), Stol Kamnik 13 (26,5), GIP Ingrad Celje 13 (25), SPIZ Lj. 13 (23,5), Emo Celje 13 (23) itd. Številke v oklepajih pomenijo skupno število točk, ki jih je ekipa dosegla in so vplivale na vrstni red ekip.

Najboljši šahist prvenstva je bil mojster Rudi Osterman iz Verige Lesce, ki je zbral kar 10,5 točke od 11 možnih.

TONE TREBUŠAK

Janko Matjan – športnik veteran

Rodil se je 28. maja pred 50 leti v Motniku. Ko je bil star pet let, se je z družino preselil v Kamnik, ki je bil takrat izredno športno razvit.

Že kot desetletnega fantiča ga je zamikal nogomet, ki je dolga leta ostal njegova prva ljubezen. Aktivno ga je igral kar polnih 18 let, potem pa še sedem let v veteranski ekipi, dokler si ni leta 1973 na prvi tekmi, na novem nogometnem štadionu poškodoval kolena in dal slovo »okroglemu usniju«. A od nogometa se ni povsem poslovil, saj je v njem ostal kot trener mladinske ekipe dobre pol sezone, še danes pa rad zaide na nogometno igrišče kot navdušen navijač.

Ukvarjal se je tudi z drugimi športi, kot so namizni tenis, tenis in odbojka, pri kateri je kot podajalec igral v vseh starostnih ekipah kamniškega kluba, ki so nastopale v slovenskih in zveznih ligah. Ker so se mladi fantje z odbojko ukvarjali zaradi lubezni in mladostnega entuziazma, jim je bil vsah, uspeh še toliko dražji. Janku je ostalo v spominu najlepše zapisano trikratno osvajanje Zimskega pokala Hrvatske, v počastitev Dneva republike, ki ga

je osvojil skupaj s prijatelji, s katerimi še danes nastopa v ekipi Veterani. Letos so v domačinski ligi zasedli 2. mesto in osvojili lep pokal. Igrali so še Janez Škorjanc, Tone Stele, Jože Jankovič, Roman Pogačar, Grega Podobnik, Franc Štrajhar in Lado Debeljak. Ob tem lepem uspehu velja poudariti, da so že ali pa bodo v kratkem vsi igralci srečali »Abrahama«, pa so še vedno hitri in lepo poskočni.

Da je Matjan vsestranski športnik dokazujejo tudi ostali rezultati. Leta 1952 je bil pionirski prvak v orodni telovadbi, pet let kasneje pa drugi na kamniškem prvenstvu v tenisu, kjer je v finalu izgubil z Lavričem 2:0 (6:0, 6:0). Še isto leto je dočkal »popravni izpit«, le da v finalu prvenstva v namiznem tenisu. Spet je bil boljši stari tekmeč Jože Lavrič, z rezultatom 2:0.

Na Gradbenih igrah Slovenije v namiznem tenisu pa Jožeta ni bilo, tako da je Janko zmagal v finalu. Dolga leta je nastopal še na športnih tekmovanjih za Zarjo, medtem ko danes ubira pota samostojnega obrtnika in se sindikalnih iger ne udeležuje več. Elektrotehniška izobrazba mu je namreč odprla pot, po kateri stopa že šest let.

Pravi, da je najbolj zadovoljen, ker v 40 letih športne poti ni nikoli težil za denarno nagrado ali plačilom, pač pa se je skupaj s soigralci zadovoljil s skromnim okrepčilom po vsaki tekmi in pa s spodbudnim geslom: »Fantje gremo naprej, drugič bo še boljše!« Zato ga moti, da danes le redkokateri športnik še trenira iz ljubezni in notranjega zadovoljstva, pač pa se vse bolj postavlja v ospredje materialni interese.

Toliko o Matjanu. Zaželimo mu še mnogo plodnih športnih rekreacijskih let, ob njegovi stoletnici pa se bomo spet zapletli v pogovor z njim.

MATIC ROMŠAK

Občinska trim tekmovanja

Zveza telesnokulturnih organizacij Kamnik – svet za športno rekreacijo in Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu sta se odločila, da popestrita telesnokulturno ponudbo v občini z organizacijo športno-rekreativnih tekmovanj za sindikate, krajevne skupnosti in za vse interesne skupine, katerih člani živijo ali pa so zaposleni v občini Kamnik. Tekmovanje bo potekalo v ligah oziroma kot enkratna tekmovanja v naslednjih panogah:

- kegljanje (sindikalna liga) že izvedeno tekmovanje v organizaciji Kegljaškega kluba Kamnik – april 88
- balinanje (liga v 2 delih) – maj, junij, sep., okt. 88
- odbojka (liga) – maj, junij 88
- nogomet (liga) – maj, junij 88
- tenis (enkratno tekmovanje) – september 88
- rokomet (liga) – sept., oktober 88
- jesenski kros (enkratno tekmovanje) – oktober 88
- sah (enkratno tekmovanje) – november 88
- avto rally (enkratno tekmovanje) – oktober 88
- streljanje (enkratno tekmovanje) – nov., dec. 88
- košarka (liga) – december 88
- alpsko smučanje VSL (enkratno tekmov.) – januar 89
- smučarski teki (enkratno tekmovanje) – marec 89

Pri izvedbi posameznih tekmovanj nam bodo pomagali klubi, predvsem s sodniškimi kadri. Sodelovalce bodo lahko ženske in moške ekipe. Občinski sindikalni svet bo spremljal rezultate posebej za sindikalne ekipe, ZTKO Kamnik pa za vse ostale udeležence. Po istem ključu bomo podelili tudi priznanja.

V maju in juniju so oz. bodo izvedene lige v odbojki in malem nogometu, ki so bile razpisane prek plakatov in pismeno po DO in krajevnih skupnostih. **Vabimo vse rekreativne skupine in posameznike, da se nam pridružijo!** Dodatne informacije dobite po tel. 831-564 (ZTKO Kamnik)

Strokovna služba ZTKO Kamnik

Košarkarski spektakel bo v Stranjah

Med ekipama Vrhpolj in Stranj bo letos že drugič potekal zanimiv dvanajsturni košarkarski dvoboj. Tokrat bo prizorišče spektakla obnovljeno igrišče pri O. Š. Kamniškega bataljona v Stranjah.

Obe ekipi obetata obilico dobre košarke in mnogo zanimivih nagrad za gledalce.

Vidimo se torej v soboto, 11. junija ob 9. uri. Če pa boste zamudili začetek, bodite brez skrbi, kajti spektakel bo trajal vse do enainvajsete ure!

JANEZ BALANTIČ

Uspeh Stolovih šahistov

Za kamniškimi atleti je spet nekaj novih tekmovanj in preglednih mitingov, na katerih so potrdili dobro delo in sodelovanje s svojimi trenerji.

Na krosu Dnevnika v Ljubljani je med učenci 5. razredov zmagal Jaka Ličen, med deklety v isti starostni kategoriji pa si je drugo mesto priborila Mira Škorjanc, peto pa Mija Pančur. Dva odmevna rezultata so dosegli tudi šestošolci. Nataša Škorjanc je bila sedma, Igor Škerjanc pa trinajsti. Skoraj odveč bi bilo uganjati, katero mesto je med tekmovalkami 8. razredov zasedla Tina Potrato, saj je trenutno v republiko skoraj brez konkurence. Če omenimo še enega najboljših kamniških mladincev, Marko Uršič, ki je med srednješolci zasedel peto mesto, gremo lahko na naslednje preizkušnje.

Vsi najboljši so sodelovali na treh preglednih mitingih v Ljubljani. Na štadionu ŽAK Ljubljana so jih organizirali člani AK IBL Olimpija. Na prvem je v teku na 600 metrov premočno zmogla Tina Potrato, z rezultatom 1.40,7, kar je glede na solo tek zelo solidno. Darko Ščulija je bil na 1000 metrov tretji, še boljši pa na drugem mitingu, saj je postavil svoj

osebni in klubski rekord z rezultatom 2.37,06. Osebnega je izboljšal tudi Marko Uršič, na 2.41,90. V isti disciplini, le med deklety je bila Tina druga, kar pa je bilo dovolj, da se je uvrstila v mladinsko reprezentanco Slovenije za nastop na Partizanski olimpiadi v Foči: 13. oziroma 14. maja je nastopila v teku na 800 metrov.

Na tretjem mitingu je zmago na 800 m dosegla Tina. Darko je bil tretji na 2000 m, dobro pa se je odrezala še Lucija Prešern v teku na 100 metrov in tako dokazala, da se po poškodbi uspešno vrača na atletsko stezo.

V počastitev praznika dela je bil v Ljubljani tudi letos Partizanski marš, v dolžini 28 kilometrov. Kot vsako leto, se ga je tudi tokrat udeležilo nekaj kamniških ekip. Marko Rokavec je povedal, da je trem moškimi in eni ženski ekipi med pripravami pomagala Metalka Kooperacija iz Ljubljane in tako omogočila zelo dobre rezultate.

Med moškimi ekipami je v močni in predvsem številni konkurenci dosegla tretje mesto kamniška trojka v sestavi – Ivan Urh, Franci Novak in Lado Urh s časom 1.40,16 ure. Druga ekipa je morala zaradi poškodbe enega od tekmovalcev odstopiti, tretja pa se je uvrstila okrog 20. mesta. Ženska ekipa si je sicer v skupni razvrstitvi pritekla drugo mesto, žal pa se ena od tekmovalk ni javila na štartu, tako da je bila trojka s strani organizatorjev diskvalificirana. Pa nič zato, prihodnje leto bo nova priložnost, pa tudi ta ne bo zadnja.

MATIC ROMŠAK

Rally Kompas-Hertz tudi v Kamniku

Letos društvo KOMPAS-Hertz ponovo prireja rally, katerega del se bo 11. junija odvijal tudi v naši občini. Rally šteje za pokal Alpe-Adria, državno in republiško prvenstvo. Kot prejšnja leta, se ga bodo udeležili tudi tekmovalci iz drugih evropskih držav.

Kot smo že omenili, bo del proge potekal po naši občini, in sicer bo start v Ljubljani ob 7. uri zjutraj, prvi cilj bo predvidoma ob 10.40 na Trgu prijateljstva v Kamniku. Ponovni štart bo ob 14. uri izpred občinske zgradbe, vse do takrat pa bodo na Titovem trgu potekale zabavne prireditve.

Vse občane zato obveščamo, da bo zaradi rallyja popolna zapora cest od Črne do Črnivca od 6.30 do 12. ure.

R. G.

Dela na Kokrškem sedlu so se pričela

Kamniško planinsko društvo v letu 1988 slavi svoj 95. jubilej. Obelježilo ga bo na videz, zlasti pa na delovni način. Po številu članstva sodi PD Kamnik med večja društva, po aktivnosti pa prav gotovo med najbolj delavna v Sloveniji.

Planincem in vsem obiskovalcem kamniških gora želi planinsko društvo omogočiti solidne pogoje bivanja, zato posodablja obe svoji postojanki. Dom na Kamniškem sedlu že vrsto let izpolnjuje to zamisel, koča na Kokrškem sedlu pa je v fazi dograditve. Ta naj bi bila zaključena letos. Koča, lahko rečemo, že kar dom na Kokrškem sedlu, bo z dograditvijo pridobil še okrog 70 novih ležišč, predvsem pa bo sodobna in dobro urejena kuhinja ustrezala vsem zahtevam, sanitarije, ki do sedaj niso bile primerne, pa vsem sanitarnim predpisom.

Gradnja koče teče po predvidenem programu, tako da bo zaključena v tem letu, s čimer bo planinsko društvo najbolj dostojno praznilo svoj častitljiv jubilej. Tudi sedaj so dela že v polnem teku, čeprav je dostop do kočice še zasnežen in je treba večkrat prečiti plazove.

Sedanje gospodarske razmere vplivajo tudi na zbiranje denarja. Položaj je vse težji. Društvo bo kočo na Kokrškem sedlu uspelo dograditi v nekaj mesecih, zmanjkuje pa sredstev za opremo. Številni planinci se udeležujejo prostovoljnega dela in akcij, ne-

kateri, ki tega ne zmorejo, so pripravljeno prispevati tudi finančna sredstva, zato da bi postojanka končno le dobila zaključno obliko.

Naj navedemo samo nekaj ljubiteljev gora, ki s svojimi sredstvi sodelujejo pri gradnji. Tako je Pečenko K. iz Ljubljane prispeval 100.000 din

Pestotnik J. iz Gradišča 30.000 din
Cilenšek iz Maribora redno že nekaj let nakazuje po 3.000 din mesečno na žiro račun Planinskega društva Kamnik št. 50140-678-57091 kot pomoč za dograditev koče na Kokrškem sedlu, še prej pa za gradnjo koče na Kam-

niškem sedlu.

V prihodnje bomo objavili, tako pravijo na PD Kamnik, tudi imena drugih darovalcev in skupni znesek pomoči.

Nič manjša ni pomoč planincev, ki se redno udeležujejo prostovoljnih del pri širitvi kočice. Delež nekaterih je izredno velik. V teh poletnih mesecih bo dela še veliko, zato pravijo, da bi bila pomoč zelo dobrodošla. Vsi, ki bi se lahko udeležili dela in so pripravljeno sodelovati, naj se oglasio na PD Kamnik, kjer bodo dobili vsa potrebna obvestila.

STANE SIMŠIČ

Ekipa planincev na prostovoljnem delu

Pridite na tenis – brez loparjev, prosim!

Teniški klub Kamnik prireja v soboto, 18. junija kaj nenačuden »žur« oziroma po svoje dokaj resno zadevo. Na kamniškem teniškem prostoru bo namreč prvo neuradno svetovno prvenstvo »DILCA ČEBULARICA«.

Z leseno, kuhinjsko (gospodinjstvo) desko se je v parih poskusno že lani pomerilo 40 tenisačev. Malo teže je res šlo, kot s teniškim loparjem, vendar je čar vsega predvsem zabavno srečanje, hec torej, ki se letos imenuje svetovno prvenstvo. Nagrajeno bo z zanimivimi praktičnimi nagradami in popestrjeno z vsesplošno celodnevno zabavo, v družbi s priznanimi estradnimi umetniki v večernih urah.

Pogum torej velja! Za vse tenisače in tiste, ki ne igrajo tenisa, so pa že imeli opravka z omenjeno dilco. Prijavite se lahko na teniškem prostoru v Kamniku, igra se v parih, ki jih bodo žrebali za vsako kolo posebej. Prijavnina je 6.000 dinarjev. Tekmovanje se začne ob 9. uri.

R. G.

OB PRAZNIKU KRAJEVNE SKUPNOSTI KOMEN-DA vabimo krajane na koncert pihalne godbe Solidarnost Kamnik v soboto, 11. junija ob 18,30 uri pred gasilskim domom; ob 19. uri pa bo prireditev s kulturnim programom, podelitvijo priznanj, otvoritvijo objekta javne kanalizacije in družabnim srečanjem.

Zaključni koncert Glasbene šole Kamnik bo 8. junija ob 19. uri v kino Dom Kamnik.

Sprejemem karkšnokoli popoldansko honorarno delo. Tel. 831-811 int. 408.

V Stolovem Interieru na Duplici je do 24. junija odprta razstava fotografij Janeza Vlachyja.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenič-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka: Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.